

LEVICOVÝ ECHO

www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno • ročník 26 • číslo 4 • 20. dubna 2017

NEZAPOMÍNÁME

na 25. a 26. dubna 1945, kdy bylo Brno osvobozeno jednotkami 2. ukrajinského frontu maršála SSSR Rodiona Jakovleviče Malinovského od nacistické okupace.

Navzdory nenávisným výkřikům některých europoslanců i domácích autorů o Rusku jako bezpečnostním riziku v Evropě a o růstu počtu jejich špiónů půjdeme na místa posledního odpočinku našich osvoboditelů v Jundrově, Kohoutovicích, Komíně, Králově Poli, Novém Lískovci, Řečkovících i k pylonům na výpadech silnicích do a z Brna.

A především půjdeme na hlavní akci k výročí osvobození z nacistické okupace, která se koná ve středu 26. dubna 2017 v 16 hodin na Ústředním hřbitově, při níž budou uctěny oběti z řad sovětských a rumunských vojáků i občanů, kteří položili své životy na frontě, v koncentračních táborech, na popravištích.

Karel Janiš

Zasedal Ústřední výbor KSČM

KSČM MÁ ODPOVĚDNOST ZA CELOU LEVICI

Na 6. zasedání ÚV KSČM to řekl jeho předseda Vojtěch Filip. Slovy jsou na levicí mnozí, dokonce i pravicové strany a hnutí, ale konkrétní politiku autentické levice tu už dlouhou dobu nikdo kromě KSČM svými reálnými a realistickými kroky nedělal. Jedině silná KSČM je schopna donutit ostatní politické strany k politice ve prospěch většiny našich občanů. Opravdová komunistická levicová strana tu kromě KSČM není a tak jen ona nese odpovědnost za to, jak levice a sociálně spravedlivé uspořádání společnosti dopadne.

Zasedání ÚV KSČM schválilo stanovisko k politické situaci a kandidátní listiny do Poslanecké sněmovny v jednotlivých krajích. V našem kraji ji vede Ivo Pojezný. Podrobné informace o zasedání ÚV KSČM uveřejnily Haló noviny 27. 3. 2017. **kj**

PŘEHLED AKCÍ ORGANIZOVANÝCH KSČM V BRNĚ k oslavám 72. výr. osvobození Československa a 1. máje

K oslavám 72. výročí osvobození města Brna Rudou armádou budou organizována tradiční pietní shromáždění jak na Ústředním hřbitově, tak v jednotlivých městských částech. MěV rovněž uskuteční pietní akt – kladení věnců u Pomníku rudoarmějce na Moravském náměstí v den státního svátku 8. května.

Pietní shromáždění k 72. výročí osvobození města Brna Rudou armádou

Pořadatel Jihomoravská krajská rada Česko-ruské společnosti
Termín konání 26. dubna 2017 v 16 hodin
Místo konání památník Rudé armády na Ústředním hřbitově v Brně

Pietní akce k 72. výročí osvobození RA v jednotlivých městských částech

25. dubna	• 16.00 hodin	Komín – Ruský vrch
	• 16.30 hodin	Starý Lískovec – u pomníku na Točné ulici
25. dubna	• 15.00 hodin	Líšeň – hřbitov – pam. osvoboditelů a J. Faimonové
	• 16 hodin	Kohoutovice – u památníku letce V. S. Kašutina
	• 17 hodin	Žebětín – památník osvobození na Ostrovačické ul.
26. dubna	• 14 hodin	Řečkovice – u pomníku v zámeckém parku
	• 13.30 hodin	Brno-střed – u pomníku R. J. Malinovského

- 16 hodin Ústřední hřbitov
- 17.30 hod. Brno-střed – na Moravském náměstí u Pomníku rudoarmějce

27. dubna

- 17 hodin Bystrc – sraz účastníků na začátku ul. Živného, v 17.15 h. položení kytyce na budově ÚMČ a u Hynčičů, pomník npr. Golubenka
- 16 hodin Královo Pole – u památníku RA, Božetěchova ulice

1. května

- 15 hodin Brno-sever – u památníku v Soběšicích

Pietní akt – kladení věnců

Pořadatel MěV KSČM v Brně
Termín 8. května 2017 v 12.00 hodin
Místo konání Pomník rudoarmějce, Moravské náměstí v Brně

Pamětní kámen umístěný v písáreckém parku s textem:
DNE PRVÉHO MÁJE ROKU 1890 SE KONALA V TĚCHTO
MÍSTECH PRVNÍ OSLOVA SVÁTKU PRÁCE VE MĚSTĚ
BRNĚ

VÁŽENÍ OBČANÉ MĚSTA BRNA!

MĚSTSKÝ VÝBOR KSČM VÁS ZVE 1. KVĚTNA 2017
v 10,00 hodin na MORAVSKÉ NÁMĚSTÍ v BRNĚ, kde

SPOLEČNĚ OSLAVÍME 1. MÁJ

NA SETKÁNÍ S VÁMI SE TĚŠÍ POSLANEC PS PČR
doc. PhDr. MIROSLAV GREBENÍČEK, CSc.

DISKUTOVAT MŮŽETE S KANDIDÁTY KSČM DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR
A ZASTUPITELI STATUTÁRNÍHO MĚSTA BRNA

Od 9,00 hodin hraje reprodukováná i živá hudba, jsou připraveny hry a soutěže pro děti.
Občerstvení a kulturní program zajištěn.

SVÉHO POSLANCE CHTĚJÍ MÍT KOMUNISTÉ V KAŽDÉM JIHOMORAVSKÉM OKRESE

Třicet čtyři kandidátů a jejich náhradníky k letošním podzimním volbám do Poslanecké sněmovny PČR schválila v sobotu 11. 3. v Brně jihomoravská krajská nominační konference KSČM.

Kraj má zatím ve Sněmovně čtyři komunistické poslance. Snaha je, aby se rozhodnutím voličů letos v říjnu tento počet alespoň zachoval. V lepším případě, aby každý ze sedmi jihomoravských okresů měl svého poslance z řad KSČM. Do role vedoucího jihomoravských kandidátů na příštího člena dolní komory zákonodárního sboru zvolili komunističtí delegáti

dosavadního poslance za Hodonínsko a učitele speciální pedagogiky **Ivo Pojezného** z Kyjova. V tomto městě je velkou konkurencí tamním lidovcům. Na druhou příčku ustavili starostu obce Tvrdonice na Břeclavsku **Zdeňka Tesaříka**, který považuje svoji práci ve státní správě i samosprávě za osobního koníčka. Navíc je činný ve Svazu měst a obcí ČR a racionalizuje proces nakládání s odpady. Třetím jihomoravským kandidátem je **Václav Fišer** za okres Brno-město, odborník na bezpečnost a přípravu integrovaného záchranného systému na krizové stavy. Čtyřadvacetiletý **Filip Zachariáš** z Vyškova, který je na čtvrtém místě krajské kandidátky, chce skoncovat s nezáživnými předvolebními kampaněmi tím, že se postará o jejich atraktivitu tak, aby provokovala apatickou veřejnost. Pátou příčku obsadil za Blanensko sedmadvacetiletý předseda OV KSČM **Emil Pernica**. Vystudoval obory doprava a cestovní ruch a politické ostruhy si vysloužil při loňské předvolební kampani v jihomoravských okresech. Na šesté příčce je za Znojensko známý komunistický poslanec a politický matador **Miroslav Grebeníček**. Potřebnou důvěru k vyššímu pořadí nevyjádřili přítomní delegáti bezpartijnímu osmatřicetiletému inženýrovi ekonomie **Bohumilu Smutnému**, zastupiteli Jihomoravského kraje a manažerovi Mikroregionu Ivančicko, který neměl zajištěnou podporu ani všech delegátů z okresu Brno-venkov, který ho do volby nominoval a skončil tak na sedmé příčce. Z dosavadních poslanců už napříště nekandiduje Zuzka Bebarová - Rujbrová, a ze zdravotních důvodů ani Vojtěch Adam.

Krajská nominační konference schválila zprávu o činnosti jihomoravského KV KSČM. Námitky vůči jejímu obsahu měli někteří delegáti brněnské městské organizace KSČM k části, kterou vnímali jako kritiku své práce. Zpráva hodnotila třináctiměsíční období od jihomoravské krajské konference komunistů a nastínila práci před jejich volebním reparátem, který má nastat letos v říjnu. Vedoucí delegace ÚV KSČM a jeho místopředseda Jiří Dolejš zdůraznil, že nejsou na místě rozpaky některých stranických organizací nad závěry stranického sjezdu. A to s tím, že vnitrostranické diskuse a tříbení názorů jsou důležité, avšak závěry sjezdu KSČM musejí respektovat a v jejich duchu vystupovat na veřejnosti jednotně. Komunisté při výkonu moci v obcích, městech a krajích mají vědět nejlépe co lidé ve své svízelné životní situaci akutně potřebují, jak to dosáhnout. Tito lidé se rozhlížejí se ve svém okolí po spojenci, který jim v tom může

pomoc, včetně politické strany. Na jednoho člena KSČM má strana ve volbách kolem 17 hlasů od spřízněných voličů. Její volič je ve věku průměrně kolem šedesáti let. Avšak sebelepší volební program místních komunistů dnes lidé příliš neznají. Seznamují se s ním spíše až když se prakticky naplňuje. Obvykle nevědí co pro ně komunisté za čtyři roky volebního období udělali. Ti proto sestavují „předvolební manifest“ se souhrnem výsledků své práce pro lidi. A to s jednoduše vytýčenými cíli, které mají připadat lidem na ulici přitažlivé, mobilizující ke snaze

tyto cíle uskutečnit - připomněl Dolejš.

V diskusi debatovali zástupci jihomoravských okresů o tom, co se jim v levicové politice v pomoci obyčejným lidem práce líbí a co nikoliv. Představitelé spolupracující jihomoravské krajské organizace Klubu českého pohraničí (tj. pamětníků a příznivců více než 1,5 milionu českých vyhnanců, které v roce 1938 násilně vysídlili němečtí fašisté a nacisté z wehrmachtem zabraného pohraničí ČSR do vnitrozemí. Jen z jihomoravského úseku obsazeného pohraničí vyhnali tehdy Němci z jejich domovů do vnitrozemí okleštěné republiky 51000 Čechů). Brněnská městská organizace KSČM a klub jejich zastupitelů městských částí chystali na 10. dubna od 16 hodin na Malinovského náměstí pod Obchodním domem Centrum veřejné shromáždění občanů se zastupiteli za KSČM města Brna a jeho městských částí. Zahájí tím svoji občanskou a stranickou kampaň k nadcházejícím volbám do Poslanecké sněmovny.

Václav Žalud (foto autor)

Jak dál po krajské nominační konferenci

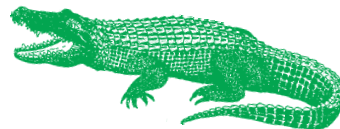
Konference bezesporu splnila svůj základní cíl - sestavit kandidátní listinu a vyjádřit se k návrhu volebního programu strany pro podzimní volby do Poslanecké sněmovny.

My v Brně jsme rádi, že delegáti krajské konference vyslyšeli náš názor, že Brno si po 11 letech zaslouží mít svého komunistického poslance. Na třetí místo KL zařadili s. Václava Fišera, jedničku z brněnských návrhů. Nyní, a především pak při samotných volbách, bude záležet na počtu hlasů (včetně preferenčních) odevzdaných pro kandidátku KSČM, zda se naše přání stane skutečností. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že neformální kontaktní volební kampaň už začala. Je proto na každém z nás, aby se do ní aktivně zapojil. Nebudeme přece čekat, až nás při volbách naši političtí soupeři převálčí.

Pořadí dalších brněnských kandidátů na krajské kandidátní listině: 10. Věra Klontza, 17. Oldřich Duchoň, 24. Ladislav Býček, 31. Emil Vítek, 37. Jiří Hráček, 40. Pavel Valach, 41. Věra Novotná, 42. Jiří Fazor, 43. Jana Urbánková. Je třeba dodat, že konečná podoba KL bude obsahovat 34 jmen.

Aleš Růčka

Tisková zpráva klubu KSČM ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA BRNA Z7/27 DNE 11. DUBNA 2017

Zvláště po té, co rada města v takřka maximální míře využila osvědčenou metodu vyřazení všech potenciálně konfliktních bodů z programu (*mezi nimi kupříkladu bod o schválení individuálních výjimek z nulové tolerance hazardu nebo projektů rekonstrukce bytů pro sociální bydlení*), se zdálo, že dubnové jednání Zastupitelstva města Brna bude bezproblémové, klidné a rychlé.

Že tomu až tak nebude naznačilo již schvalování běžně formálního bodu Přehled účasti na schůzích výborů ZMB, kde se naše jednání poprvé takzvaně zaseklo a i mezi přítomnými občany dokázalo vyvolat značnou odezvu. Ukázalo se totiž, že uvolněný zastupitel a předseda Výboru pro národnostní menšiny ZMB pan Martin Freund (za Žít Brno) byl na většině jeho jednání nepřítomen. Na dotaz jednoho z opozičních zastupitelů, zdali činnost tohoto výboru nebyla díky tomu paralyzována, nám bylo pochopitelně sděleno, že nikoliv. Při tom právě předseda, který je proto i více finančně ohodnocen než ostatní členové, má jednání výboru svolávat, předkládat program jeho jednání a celé jednání řídit. Zda byla M. Freundovi kvůli jeho častým absencím krácena odměna za výkon funkce, jsme se ovšem nedozvěděli. Celá tato záležitost tak jen dokazuje, jak někteří zastupitelé z řad

koalice přistupují k výkonu své funkce a že něco jako zodpovědnost je pro ně neznámý pojem.

Bez diskuse se neobešlo ani projednávání „vyhláskových“ bodů. Když zastupitel Borecký (KSČM) vyzval předkladatele novely obecně závazné vyhlášky města Brna o pravidlech pro pohyb psů k většímu pochopení k návrhům městských částí (*konkrétně k návrhu na omezení použité délky vodítka pro psa v případě pohybu „pejskařů“ po veřejných komunikacích*), mezi stávajícím a minulým primátorem se rozvinula zajímavá rozprava, zda se městské vyhlášky vydávají zejména pro lidi ohleduplné a slušné či ty druhé? Zde se sama nabízí otázka, zda dnešní společenské podmínky spíše přejí těm ohleduplným z nás nebo naopak těm egoisticky se chovajícím?

K vlastnímu hlasování našeho klubu a zdržení se souhlasu s návrhem na poskytnutí dotací na obnovu kulturních památek, mezi nimiž jsou i přes každoroční velkorysé dary státu jednotlivým církvím nadále ve významném počtu zařazovány objekty bezprostředně sloužící církevním potřebám, jistě není zapotřebí příliš slov. Podobně jsme se zdrželi souhlasu u řady majetkových bodů, které mimochodem jako vždy v jednání zastupitelstva převažovaly, kde byly navrhovány nepřiměřeně vysoké ceny, které město musí vynaložit na nákup daných nemovitostí nebo pozemků. Myslíme si, že v těchto případech je naopak nutné začít uplatňovat princip vyvlastnění. Přes vyhlášenou proklamací zastupitelů z řad Hnutí ANO (na celostátní úrovni), že tento způsob zejména v případě pozemků pro rozvoj městské dopravní infrastruktury budou města využívat, se tak dosud nikdy nestalo.

Nejbouřlivější rozprava ovšem proběhla až u 31. bodu našeho jednání. Pod názvem *Návrh dodatku ke zřizovací listině příspěvkové organizace Turistické informační centrum města Brna (TIC)* totiž bylo otevřeno téma, které již přes týden hýbe Brnem a jeho okolím. TIC v čele s ředitelkou Janou Janulíkovou totiž vydal publikaci, která se rázem stala kontroverzní ukázkou drzosti lidí sdružených převážně kolem Žít Brno. Jedná se o průvodce Brnem pod názvem „TO JE BRNO“. Mezi jeho autory patří například bývalí radní MČ Brno-střed a dnes uvolněný zastupitel Jihomoravského kraje za Žít Brno Michal Doležel, spisovatelka Kateřina Tučková, která je známá svým kladným vztahem k sudetským Němcům, a hlavně Stanislav Biler, rovněž člen Žít Brno. Ten je autorem části, ve které velmi hrubě uráží kolem Brna ležící obce a města (*např. o městě Kuřim je zde doslova uvedeno „Specifická variace pracovního tábora, kam se lidé stěhují dobrovolně“ a tak by se dalo pokračovat*). Tento „skvost“, k dostání v TIC za 120 korun, právem rozhněval starosty okolních obcí, kteří se také proti jeho hanlivému obsahu rázně ohradili.

Nejhorší na celé záležitosti je fakt, že paní ředitelka ani ve svém vystoupení na jednání zastupitelstva si nebyla vědoma, že tato brožura, financovaná z veřejných zdrojů, je svým obsahem již za hranou slušnosti a pozitivní reklamy pro město. Naopak si dovolila tvrdit, že se jedná „o netradiční marketink pro specifickou cílovou skupinu“ a nějaké řeči o sarkasmu. Soudnost jako by pro ni bylo cizí slovo. Opoziční kolegové z ČSSD proto navrhli usnesení „ZMB se distancuje od urážlivých tvrzení obsažených v průvodci TO JE BRNO a žádá Radu města Brna, aby vůči ředitelce TIC Brno vyvodila adekvátní personální opatření“. Toto bylo po kratší diskusi schváleno. Ovšem návrh klubu KSČM, aby tato publikace byla okamžitě stažena z distribuce, přestože získal rovných 20 hlasů, již neprošel. Je to jen další důkaz toho, že vedení města si dostatečně neuvědomuje, jak vážně podobné provokace poškozují Brno v očích obyvatel Jihomoravského kraje.

Martin Říha, Dan Borecký, Jiří Hráček a Helena Sýkorová,
zastupitelský klub KSČM

... A JE PO 28-TI LETECH KAPITALISMUS
V ČESKU UŽ VYBUDOVANĚJ, NEBO BUDE
JEŠTĚ HŮŘ ?

Místo ruiny nový dům s pečovatelskou službou

V městské části Brno-Slatina v Bedřichovické ulici vyroste do dvou let nový dům s pečovatelskou službou. Vznikne na místě bývalého bytového domu, který byl stržen kvůli špatnému technickému stavu.

Brněnští radní vybrali ke zpracování projektu budoucí stavby společnost Zebrona. První náměstek primátora Petr Hladík uvedl: „Cílem je vybudovat novostavbu bytového domu s pečovatelskou službou, se zázemím pro poskytování této služby a s menší společenskou místností s kuchyňskou linkou pro setkávání seniorů. Reagujeme tak na zvýšenou poptávku po bydlení tohoto typu. Je to první dům s takovým druhem služeb v městské části Slatina.“

Novostavba má mít 15 bytových jednotek. Stavba by měla začít příští jaro a trvat jeden rok. Náklady na dílo se odhadují na více než 30 milionů Kč.

(vš)

VÝROČÍ 15. BŘEZNA 1939 V KOUNICOVÝCH KOLEJÍCH A NESLAVNÁ BRNĚNSKÁ REALITA

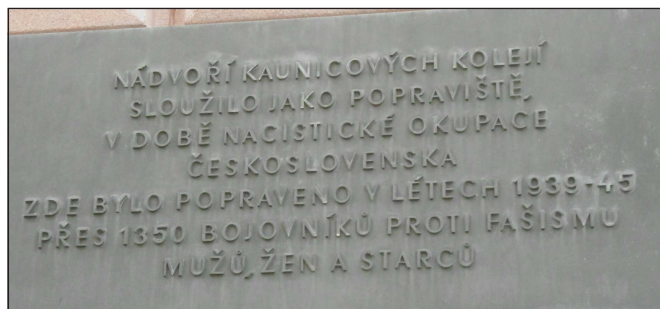
Naše země má dosti hrůzných výročí z dějin českého národa. K nejstrašnějším vedle vyhlazení Lidic a Ležák, patří též výročí bělohorské bitvy, staroměstské popravky, a samozřejmě též neblahý 15. březen 1939. Jiní by sice našli více takových tragických momentů v naší historii, ale vskutku fatální jsou jmenovaná výročí.

Letošní předvečer 15. března v brněnských Kounicových kolejích byl ve znamení pietního aktu, pořádaného městskou organizací Českého svazu bojovníků za svobodu. Na pietě se tradičně podílí frekventanti Univerzity obrany, zástupci městských částí Králova Pole a Řečkovice, a také představitelé Československé obce legionářské, Společnosti Ludvíka Svobody a dalších vlasteneckých složek. V projevu sestra Ondroušková, místopředsdkyně oblastního výboru ČSBS, připomenula význam proradné okupace Československa hitlerovci, i úlohu našeho odboje. Piety se zúčastnil i nestor naší odbojářské organizace z Boskovic – devadesátisedmiletý Ing. Stanislav Doležal, vyznamenaný odbojář, spolupracovník partyzánských skupin na Boskovicku. Tento duševně svěží muž, o čtyři roky starší než náš brněnský legendární generál letec Emil Boček, by novinářům býval mohl sdělit některé autentické zážitky z protektorátu a z odboje proti nacistům. Ovšem žádní tam nebyli, jejich smůla. Jak napsal Aristoteles - výsledek je učitelem hlupáků...

To vše patří k důstojné každoroční pietě na místě hrůzných popravišť, kde za přihlížení fanatických brněnských Němek, které na tuto bestiální podívanou za tři říšské marky vodily i své děti (!), umírali čeští vlastenci, včetně dívek a malých dětí. Na popravišti blízko obrazu svatého Václava, který tam němečtí nacisté postupně ponechali, byl zavražděn i nejmladší vězeň Kounicových kolejí, malý Milošek Prudil z Boskovicka, jemuž bylo devět let! A toto vše fanatictí brněnští Němci, nejenom nacističtí funkcionáři, ale i prostí soukmenovci, schvalovali, ale i sadisticky prožívali, za nadšených výkřiků o „českých bestiích“.

Byly doby, kdy Kounicovy koleje pravidelně navštěvoval hejtman Jihomoravského kraje, pan JUDr. Michal Hašek, a když mu to povinnosti nedovolily, vyslal tam svého statutárního zástupce. Na pietě do Kounicových kolejí již léta nevysílá své reportéry ani Česká televize, ani tam nechodí novináři MF Dnes nebo Lidových novin. Pro tyto mediální patrně Kounicovy koleje nic neznamenaají. Letošního aktu v Kounicových kolejích se nezúčastnil ani nynější primátor, který však byl přítomen na pietním aktu v bývalé věznici na Cejlu. Neinformovaný čtenář by učinil rychlý závěr – tož je to přece v pořádku, ne? Bylo by, kdyby se věci s Cejlem neměly jinak. Odbojáři již drahnou dobu protestují proti fantasticky urážlivé „pamětní stěně“, kde jsou namíchána jména jak českých vlastenců zde vězněných, a též i popravovaných, tak jména nacistických brněnských válečných zločinců, jako byli velitel Brna esesák Judex, Marquort - brněnský Mengele, vrah gestapa Koslowski a jiní. Dokud tato urážlivá stěna nebude demontována, žádný vlastenec a odbojář hodný toho jména by se neměl účastnit jakékoli akce v tomto areálu, natož primátor města, pan Ing. Petr Vokřál (ANO).

Pan primátor svým chaotickým, nekonsistentním jednáním, kdy jedná vychází vstříc tzv. sudetským a brněnským Němcům a akcím na paměť tzv. pochodu Pohořelice z roku 1945, na druhé straně klade věnce obětem na Cejlu, vyvolává dojem „sezení na dvou politických židlích“. Pan primátor, který se jinak stará

o město Brno se značným úsilím, by měl zásadně přehodnotit své politické pozice vůči tzv. brněnským a sudetským Němcům, a nebudit obrovskou nevoli všech pozůstalých po obětech řádění brněnských a sudetských Němců nejen v Brně, ale v celém kraji!

My pozůstalí po obětech řádění sudetských i brněnských Němců, a pozůstalí po bojovnících proti německému nacismu, zásadně nesouhlasíme s postoji pana primátora v této otázce, pranýřujeme je na veřejnosti (a pokud bude takto pan primátor vystupovat i nadále, mnoho našich rodnin zahodí volební lístky jinak obecně nekonfliktního hnutí ANO. A vina tohoto aktu padne na vrub pana primátora...) Pan primátor svým jednáním, ani nynějším kladením věnců na Cejlu, když se nekál za své ukvapené vstřícné postoje k landsmanům, panu Posseltovi a brněnským obhájčům protektorátních Němců, si odbojáře a pozůstalé po obětech nacismu nikterak nenakloní - až do doby, kdy si posype hlavu popelem za své jednání vůči landsmanům, kteří do Brna vůbec nepatří a nepatří ani do republiky. Kdyby pan primátor vyjádřil třeba vstřícnost hrstce německých antifašistů, obránců *Republikanische Wehr* z Mikulova, pak by všichni odbojáři stáli na jeho straně. Ale omlouvat a litovat všechny brněnské Němce, kteří chodili na popravky do Kouniček a Pod Kaštany, likvidovali Čechy, vyslyšali a zabíjeli je na právnické fakultě, na Mozartově ulici, v Sušilových kolejích, na Špilberku a jinde - to vše je nepřipustné, nemorální a zavrženíhodné. Nelze ani naslouchat nevědeckým blábolům

o tzv. totentanzu Pohořelice, když se žádný pochod smrti v tomto smyslu nekonal a výmysly pánů landsmanů vyvrátili renomovaní vědci jako archivář dr. Kordiovský a profesor Masarykovy univerzity dr. Žampach ve svých seriózních pracích.

My odbojáři a pozůstalí pravíme panu primátorovi Vokřálovi - dost bylo lhaní o brněnských Němcích, dost bylo lhaní o Pohořelicích, dost bylo lhaní o Německém domě! Nenaslouchejte neustále possessivskému štvání a nepravdám o úloze československých Němců a antidekretálnímu žvanění našich nepřátel!

Německý dům, který jistě současné kruhy zas vytahují na světlo z žumpy dějin, byl tím místem, kde se Henleinova partaj sloučila s NSDAP, kde se vyhlášovaly nelidské plány na vyvraždění a zotročení Čechů. Německý dům byl místem, před kterým byly roku 1945 narychlo instalovány provizorní hroby osvoboditelů Brna, o čemž svědčí dokumentární fotografie. Německý dům v Brně je místem, které by mělo být po vzoru starověkého Kartága posypáno solí, aby tu již nikdy nepovstalo žádné takové středisko zrůdného pangermanismu a nacismu. Takové je naše stanovisko k pietám v Brně, k neslavné situaci brněnských obhájců československých Němců a k neustálému lhaní a štvání proti Čechům v poválečném vývoji.

Dr. Jiří Jaroš Nickelli, ČSBS Boskovice

„Kounicovy koleje“ (Fotky archiv.)

ČTYŘICET LET OD VZNIKU CHARTY 77

Lidové noviny uveřejnily seriál, který charakterizoval vznik a vývoj Charty 77. Mimořádná příloha 6. ledna 2017 je soupisem 1 889 signatářů Charty 77 v letech 1977-1989 a je v ní i text Prohlášení Charty 77 z 1. ledna 1977.

Mimořádná příloha ze 7. ledna 2017 pod názvem Anticharta je věnována slavnostnímu shromáždění spisovatelů, výtvarných umělců, skladatelů, herců a architektů dne 28. ledna 1977, na němž promluvila Jiřina Švorcová. V příloze je text Provolání z tohoto shromáždění, seznam signatářů svolání na několika stranách přílohy, článek Ztroskotání a samozvanci z Rudého práva 7. ledna 1977.

LN uveřejnily celkem 30 str. ve dnech 6. ledna – 9. února 2017. Každá z nich byla věnována 4 problémům. V prvním šlo o zdůvodnění vzniku Charty 77 – nebyl u nás uváděn do praxe sedmý princip Závěrečného aktivu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě z 1. srpna 1975 podepsaný v Helsinkách 33 státy, Kanadou a USA, který zavazoval signatáře k respektování lidských práv a základních svobod včetně svobody smýšlení, svědomí, náboženství a přesvědčení. Na dalších stranách seriálu jde o snahu získat podpisy pro i proti Chartě 77.

11. ledna 2017 odpovídá na otázku Kdo byli chartisté. Mezi prvními polovina bývalých členů KSČ – tzv. reformní komunisté, kteří byli v r. 1968 u moci: Zdeněk Mlynář, brněnský Jaroslav Šabata, František Kriegel, Pavel Kohout. Dále mladí s levicovými názory Petr Uhl, Petruška Šustrová (*dnes pravidelně píše zprava do LN*). Z tzv. kulturní opozice spisovatelé Ivan Klíma, Václav Havel, filozof Jan Patočka (*v ČT ho stále připomínají*), Ivan Martin Jirous, kněží Václav Malý, Josef Zvěřina, František Lízna, Dáča Němcová, Ivan Medek, filozof Jan Sokol, Václav Benda, Augustin Navrátil.

18. ledna 2017 byla informace, že Charta 77 uveřejnila celkem 598 dokumentů se stanovisky k otázkám práva, kultury, hospodářství, zahraniční politiky, represí a diskriminací v přístupu ke vzdělání, porušování náboženské svobody, usměrňování kultury a vědy, odírání práva cestovat.

19. a 20. ledna 2017 šlo o vysílání Svobodné Evropy, Hlasu Ameriky, Tigridova Svědectví, Pelikánových římských Listů, teologicko-filozofických článků ve Studiích vydávaných v Římě. Napomáhaly rozvoji Charty 77 doma a informacím o Chartě 77 v zahraničí. Podle informace z 21. ledna na počátku 80. let pracovalo pro útvar „pro boj s vnitřním nepřítelem“ přes 4300 agentů. Následuje informace o založení Výboru na ochranu nespravedlivě stíhaných (VONS) 27. dubna 1978, v němž Václav Havel, Petr Uhl, Jiří Němec, Ladislav Lis, Jiří Dienstbier, Dana Němcová, Václav Benda, Václav Malý sledovali případy odpůrců režimu a starali se o jejich publicitu. Do konce roku 1989 vypracovali 1125 takových sdělení, která přebíraly Hlas Ameriky, Svobodná Evropa a BBC. Tento Výbor působil do roku 1996 tlumením vězeňských vzpour, přípravou amnestie a vypracováním seznamu soudců a prokurátorů o jejich působení před listopadem 1989.

Další díly seriálu jsou věnovány úloze chartistů při posuzování odsunu Němců od nás, finanční pomoci Chartě 77 Nadací Charty 77 jaderným fyzikem Fr. Janouchem ze Švédska a přes Tuzex vybraným příjemcům doma, zahraniční politice, Pražské výzvě z března 1985 od J. Šabaty za spoluautorství Havla, Dienstbiera a Hájka o možném sjednocení Německa, o tom, že představy Havla a Dienstbiera o společném zrušení Varšavské smlouvy a NATO vzaly za své kvůli válkám na Balkáně a násilnému rozpadu SSSR, o vzniku dalších organizací, které se s chartisty podílely na tzv. Palachově týdnu v lednu 1989, na petici Několik vět z června 1989, o vzniku Občanského fóra, které z několika myšlenek Charty 77 vycházelo – v jeho byl V. Havel.

Dalším problémem jsou nástroje represe nejen proti chartistům – ochranný dohled, zadržení na 48 hodin, kádrový pořádek, výměna legitimací KSČ, propouštění z práce, nelze vycestovat, státní dozor nad církvemi, kriminalizace mluvčích Charty 77, únosy za město, šíření pomluv o chartistech, šikana vězňů, výslechy Státní bezpečnosti za účast na hudební produkci, na bytovém semináři, divadle nebo za setkání se západními diplomaty, za kritiku režimu a jeho představitelů.

Dalším problémem je historie českých protikomunistických aktivit. Je to jejich seznam od roku 1948: studentský pochod na Hrad

Karel JANIŠ

a sokolský slet 1948, pokusy o převrat v armádě 1949, počátky demokratického exilu, agenti chodci, pastýřský list 1949, organizace Světлана, odpor proti kolektivizaci a proti měnové reformě 1953, bratři Mašínové, vzepětí veřejnosti v srpnu 1969, letáková akce proti volbám 1971, dopis Havla Husákovi 1975, několik samizdatů, anonymní dopisy evidovaných přes 13000 v roce 1969, v 80. letech 27000 letáků, 5000 nápisů na zdech, útoky proti příslušníkům VB, členům prověřkové komise, bombové útoky v Turnově, v Praze, na sochu Klementa Gottwaldova v Příbrami, Věřící řekli ne režimu na Velehradě 1985, demonstrace 1988 a 1989, Palachův týden v lednu 1989, v dubnu 1989 bylo už 45 protisoc. skupin a dalších 45 vzniklo do léta.

Posledním problémem jsou malí velcí chartisté – voják z povolání Vilém Sacher, teolog Josef Zvěřina, jezuita František Lízna, z Brna spolupracovník Jaroslava Šabaty Jiří Müller a Hana Holcnarová, Petr Cibulka, spisovatelé Iva Kotrlá a Karel Pecka, historik Milan Otáhal a další.

O každé události a lidech v nich účinkujících by bylo možno uvést podrobné informace. Na závěr stručného obsahu seriálu o Chartě 77 v Lidových novinách uvádím – chartisté ze Závěrečného aktu z Helsinek 1975 vybrali kapitolu o lidských právech a využili ji v plném rozsahu. Ořádky a další polistopadoví politici se jimi ohánějí dodnes, zejména jde-li o Čínu, Kubu i Rusko – stačí povyk při návštěvě čínskeho prezidenta a dalajlámy u nás v médiích. Křiklouni zapomínají položit otázku – jak jsou dodržována lidská práva u našich nezaměstnaných, bezdomovců a u dalších občas zbytečně posunovaných po soudech, šikanovaných ve školství i v jiných zaměstnáních.

DUBNOVÉ TEZE V. I. LENINA

Ruští bolševici určili charakter revoluce v únoru 1917 a podstatu Prozatímní vlády jako vládu buržoazní a pokračující válku jako válku imperialistickou. Ale chybělo pochopení třídní podstaty sovětu jako orgánů revolučně demokratické diktatury. Chyběl V. I. Lenin. 27. března (9. dubna) 1917 zahájil s N. Krupskou a s dalšími ruskými emigranty dlouhou cestu ze švýcarského Bernu do vlasti přes Německo v uzavřených vagonech. 4. (17.) dubna 1917 vystoupil V. I. Lenin s referátem na poradě delegátů Všeoruské rady sovětu na téma „**O úkolech proletariátu v nynější revoluci**“, který vstoupil do dějin pod názvem Dubnové teze. Jejich obsah je možno stručně charakterizovat takto:

1. Válka vedená Ruskem je i nadále válkou imperialistickou a lze ji ukončit jedině socialistickou revolucí.
2. Strategickým cílem proletariátu je přechod k revoluci socialistické, která dá moc do rukou proletariátu a chudých rolníků.
3. Absolutně nepodporovat Prozatímní vládu.
4. Jedinou možnou formou revoluční vlády jsou sověty.
5. Rozbít starý státní aparát a nahradit jej všeobecným ozbrojením lidu, formou nové státní moci musí být republika sovětů.
6. Provést konfiskaci statkářské půdy, nacionalizaci veškeré půdy v zemi a orientovat se na sověty zástupců zemědělských dělníků a vytvářených sovětů zástupců chudých rolníků.
7. Sloučit všechny banky v zemi v jedinou celostátní banku a dát jí pod kontrolu sovětů dělnických zástupců.
8. Bezprostředně nezavádět socialismus, okamžitě přejít ke kontrole společenské výroby a rozdělování výrobků.
9. Okamžitě svolat sjezd strany, změnit její program a přijmout název komunistická strana.

V. I. Lenin v Dubnových tezích a v dalších projevech podal zdůvodněný plán přechodu země od revoluce buržoazně demokratické k revoluci socialistické, rozpracoval zásady strategie a taktiky strany v otázkách války a revoluce, rozvinul marxistickou teorii socialistické revoluce v několika nebo i v jedné zemi, jak je formuloval ve státech z předcházejících let.

Ve zcela jiných podmínkách v době po druhé světové válce strategie a taktika přechodu od buržoazně demokratické (v našich podmínkách od národní a demokratické) revoluce k revoluci socialistické stanovává V. I. Leninem byla používána v několika zemích střední a jihovýchodní Evropy na jejich cestě k budování socialistické společnosti.

Karel Janiš

Loutkoherec naší politické scény Andrej Babiš sehrál svou velkou roli na cestovním sjezdu hnutí ANO 25. února 2017. Chlubil se úspěchy vlády, která plní své úkoly hlavně zásluhou hnutí ANO. Zapomněl, že celá řada opatření ve prospěch rodin s dětmi, důchodců, samozhivitelů a dalších potřebných byla prosazena proti jeho vůli. Chlubil se zcela neomalé cizím peřím. Několikrát se oťel o premiéra a především o předsedu TOP 09. Diskuse se týkala hlavně volby 1. místopředsedy a dalších místopředsedů. Buldozer značky Jaroslava Pokorná Jermanová šla vehementně dopředu k získání funkce 1. místopředsedkyně hnutí ANO. Neprošla, zatímco tímto způsobem získala funkci středočeské hejtmanky. Radní by si tam měli dávat velký pozor, aby nedopadli tak, jak náměstci ministrů Drábka, Vondry nebo pražského primátora Béma, až všehoschopná mnohoobrobnice Jaroslava Pokorná Jermanová zapomene vypnout proud nebo překročí daný rozpočet kraje. Návrhy Andreje Babiše na snížení počtu poslanců nebo na zrušení senátních křesel politici odmítli. Nejvíce se ozvali mnohoobrobníci s geniálními schopnostmi jednat v krajích, v tom či onom zákonodárném sboru a v dozorčích radách současně. Jak bohaté musí být charity, kam přicházejí jejich příspěvky?!

9. března 2017 oznámil prezident Miloš Zeman asi tisícovce svých přívrženců, že se rozhodl znovu kandidovat na Hrad. 10. března pak na tiskové konferenci odůvodnil své rozhodnutí. Proti němu uvedl svůj zdravotní stav, věk a nevíru v předpovědi možného výsledku jeho zvolení. Proč se rozhodl pro kandidaturu – nemůže zklamat ty, kteří mu vyslovují na cestách po krajích důvěru a práci na Hradě dělá rád, těší ho. Zdůraznil, že se cítí zdravý, že nebude vstupovat do diskusí s ostatními kandidáty a nebude odpovídat na jejich útoky proti němu. Připustil možnost, že nad ním může zvítězit mladší kandidát, zcela neznámý dosud tak, jak tomu bylo na Slovensku i jinde. Předsedové KDU-ČSL, ODS a TOP 09 nebyli rozhodnutím prezidenta překvapeni, ale ne-

jen oni, ale i někteří další politici i politologové nesouhlasili s nevystupováním M. Zemana v diskusích – červené karty, vajíčka a urážky nebudou mít možnost použít proti němu tvář i v tvář. Proto jsou někteří přímo bez sebe!

Ve dnech 10. - 11. března 2017 se v Brně konal sjezd ČSSD. Předseda Bohuslav Sobotka se pochlubil splněním volebního programu často proti vůli hnutí ANO v čele s Andrejem Babišem – označil ho za nepřítele demokracie. Předseda ČSSD zapomněl na jeden z hlavních bodů programu – církvevní restituční, který nebyl splněn, poněvadž udržení vládní koalice bylo přednější. Jedním z prvních řečníků na sjezdu byl předseda brněnské ČSSD Oliver Pospíšil, který pozdravil delegáty sjezdu v hantecu: „Zdar jak sviňa na třicáté deváté sajtne v brněnském štatlu. Co se ufachčí na sajtne, ať zůstane na sajtne. Přeju všem betelnó slezinu ve špicovém brněnském štatlu“. Překladatelka přeložila jeho projev delegátům. Nechyběla klauniáda Lubomíra Zaorálka, který mával rukama, ostře se vymezil proti Babišovi a vykřikl – Pojďme společně na to a neváhejme!

Již v pátek bylo zvoleno vedení ČSSD: předsedou byl zvolen Bohuslav Sobotka 460 hlasy, 1. místopředsedou Milan Chovanec 379 hlasy, předsedu předběhli hlasy delegátů místopředsedou Lubomír Zaorálek 591, Michaela Marksová 477, Jan Birke 486 hlasy; Petr Dolínek obdržel 366 hlasů a Jan Hamáček 427 hlasů. Předseda ČSSD by měl přemýšlet o tom, že i když až na jižní Čechy byl ve všech krajích nominován na předsedu ČSSD, 1 třetina delegátů mu hlas neposkytla. Jeroným Tejc a Jiří Zimola kritizovali politiku ČSSD, ale do boje o předsednictví v ČSSD nešli, počkají na výsledky sněmovních voleb 2017. Sjezd odmítl možnou koalici s KSČM na vládní úrovni pro stanoviska KSČM k EU a k NATO (*ty KSČM nemůže změnit, protože by si velmi „pomohla“!*). Je ovšem vůbec otázka, zda ČSSD volby vyhraje. Zatím se Sobotka s Babišem soustavně napadají i na veřejnosti. A Babiš se již vyjádřil, že do koalice s ČSSD nepůjde, spojil by

se nejraději s KDU-ČSL a s hnutím STAN, možná i s ODS. Rozhodnou voliči!

Poměry ve veřejnoprávní televizi jsou i nadále neutěšené. Neuplyne den, aby na lavici obžalovaných nebyl A. Babiš. 12. února 2017 to zkusil Supermediokrat Václav Moravec. Připravil si na Babiše rozbor s danňovou optimalizací, aby se v něm utopil sám, jak konstatoval Daniel Kaiser v týdeníku Echo č. 7 ze 17. února 2017. Připomněl, že Lukáš Dolanský před 14 dny položil přesné otázky Babišovi a neměl potřebu inscenovat sám sebe jako V. Moravec (*už umístěním místnosti pro vysílání Moravcova pořadu nad Prahou je zdůrazněn jeho postoj – vznášá se nad všemi jako nedotknutelná osoba důležitější než kdokoliv jiný včetně generálního ředitele České televize*).

Stalo se již obvyklým, že při sjezdech stran a hnutí ČT v přímém přenosu uvede úvodní projev předsedy a následující rozhovory s politiky a dalšími „znalci“. Až večer kolem 21. hod. hovořili ze záznamu místopředsedové ČSSD. V rozhovoru se předseda ČSSD chlubil opatřeními ve prospěch těch nejchudších. Zapomněl, že když je navrhovala KSČM, tak ČSSD je ve vládní koalici s ANO a KDU-ČSL smetla pod stůl. A nyní vystupuje jako Táta pracujících. A D. Borek zejména, ale i D. Takáč po 22. hodině v pořadu Události, komentáře pozvaným hostům vykládají své názory a naznačují, jaké odpovědi očekávají. Jsou-li jiné, pomáhají si bonmotem *Chápu to správně?*

Protikuřácký zákon a elektronická kontrola tržeb jsou opatření, která mají často likvidační charakter. Potravinové řetězce již ukončily existenci Havlových obchůdků a nyní i hospůdek zejména v malých obcích. Chlapi po práci se budou scházet na návs u nakoupeného piva a zakouří si venku – ale běda, kdyby je někdo oznámil na radnici. Takto jste to v poslanecké lavici vymysleli, nemáte zdání o životě těch, kteří vás zvolili. A mnozí jste se narodili a slyšeli „ui ui“ a „mée méé“.

NATO se bojí s islámským státem nevěnuje, hlavním úkolem je přísun vojsk na hranice s Ruskem a utvrzení železné opony, kam byla posunuta ze střední Evropy. Pod velením generálních tajemníků NATO vykřikují nenávistně věty k Ruské federaci a prezidentu Putinovi europoslanci Pospíšil a Štětina, naši kremlologové Fištejtn, Dobrovský, občas i Mitrofanov v Právu. Přitom se neopomenou oťít o prezidenta Zemana.

Dosavadní hradní diplomat Hynek Kmoníček odchází jako náš velvyslanec do USA. Byl jeden z mála, ne-li jediný komentátor událostí v pravdivém podání jako znalec mezinárodní politiky k zlosti Borků, Takáčů a jiných učitelů správného posuzování událostí v zájmu globálního kapitálu.

Nestačí odebrání Slovanské epopeje z Moravského Krumlova, nyní už i z Prahy je pryč na výstavě v Japonsku. Ministr kultury a pražská primátorka si uspořádali výlet na zahájení výstavy. Vnuk autora díla marně protestoval!

Karel Janiš

Žijí v našich vzpomínkách

Od dubna 1997 soudruh ing. František Konvalina, člen strany od roku 1946, který byl vedoucím zemědělského oddělení JmKV KSČ. Dal podnět k pravidelným setkáním bývalých pracovníků aparátu strany, k besedám o minulých i současných událostech u nás i ve světě. Dodnes se jich několik setkává na úrovni odborové organizace v budově na Křenové 67.

Od dubna 2002 soudružka Libuše Domanská, věrná členka strany a zakládající členka Levicového klubu žen Dobromysl. Jejím „královstvím“ byla kantýna ve 2. poschodí na Křenové 67. Účastníci různých porad a shromáždění si přicházeli koupit drobné občerstvení, stranický tisk i publikace z nakladatelství Futura, dále to byli zájemci o zájezdy a exkurze, o místenky na plesech nebo na silvestrovské rozloučení s odcházejícím rokem a vítání roku nového. Každý byl v kantýně předmětem její přívětivé obsluhy, byl obdařen dobrým slovem i dobrou radou, která vycházela ze zkušeností jejího téměř 70 let trvajících života. V naší paměti zůstávají vzpomínky na skromnou, obětavou, dobrosrdečnou ženu, na Libušku v první linii vztahů mezi naší stranou a její členskou základnou.

GENDEROVÁ POLITIKA

Po měsíci další diskusní čtvrtek. Konal se 16. 3. 2017 na téma **genderová politika (g.p.)**. Většina občanů čtoucích pozvánku neznala obsah názvu. Nevýhodou tentokrát byla také skutečnost, že se akce konala jen dva dny před celodenním odborným seminářem. Tak se stalo (a dalo se to očekávat), že účastníků diskusního čtvrtku bude méně - dvacet.

Přednášející byli dva: Mgr. Věra Klontza Jaklová, Ph.D. a Ing. Václav Fišer. Oba rovněž střídavě reagovali na značně živou diskusi.

Některé z myšlenek, které zazněly na diskusním čtvrtku.

Gender znamená v angličtině rod, pohlaví. Genderová politika tedy vyjadřuje vztahovou politiku mezi mužem a ženou, vyjadřuje, jak je vyvážená, jak se vyvíjelo postavení ženy. Ženy dnes nejsou to, co bývaly, působila a dosud zde působí řada činitelů.

Je známo, že v době kamenné, s rozvojem zemědělství, ženy kromě mateřských úkolů se také staraly o svá bydliště a jeho okolí. Ženy přinesly znalost zemědělství, byly pilířem tehdejší společnosti, zatímco muži bývali dlouhodobě mimo domov.

Později žena ztrácí svoje vůdčí postavení. Nahrazuje ji muž, který chrání svoje majetky, buduje opevnění, vytváří vojenskou složku, zpracovává kovy, zkrátka muž dělá těžkou práci, na kterou žena nestačí.

Ve starověku poslání ženy je hlavně recyklace společnosti. Ve středověku je označována za původ všeho zla, má všechny špatné vlastnosti, je nositelkou dědičného hříchu.

V době buržoazních revolucí se ženy podílely na bojích za pokrok. Kapitalismus si nemůže dovolit, aby žena nemohla pracovat.

Přesto jejich boj za politická práva trval velmi dlouho. Vlivem druhé světové války vzniká řada směrů bojujících za práva žen. Socialistická společnost představuje možnost skutečného osvobození ženy.

Problematicke g. p. se dnes věnují celé studijní obory, včetně Masarykovy univerzity, kde je na toto téma zaměřeno jedno bakalářské studium.

U nás existuje vládní strategie pro rovnost žen a mužů v ČR na léta 2014-2020 (obsahuje 31 listů). Je třeba rozlišovat rovnost a stejnost. **G. p. KSČM je obsažena i ve sjezdových materiálech.** Tak od r. 2012 existuje Komise žen, která byla zřízena na VIII. sjezdu KSČM. Na IX. sjezdu KSČM mezi hlavními úkoly je požadavek **za stejnou práci stejnou odměnu**. Rovnoprávnost mužů a žen se dodržuje, např. volební právo, možnost jít do práce aj. Horší je situace v dodržování příležitostí. Skutečností je, že ženy jsou převážně vázány mateřskými povinnostmi a vyvstává otázka, jak to řešit.

Po roce 1990 v ČR došlo k rušení jeslí a mateřských škol, což mělo za následek, že mnoho žen muselo odejít ze zaměstnání, byly znevýhodněny. Je náhoda, že nejnižší platy jsou zatím ve školství, kde většinu učitelů tvoří ženy? Ze pro odchod do důchodu u žen nezáleží na počtu dětí? Pokud jde o rovnoprávné postavení ženy, bude dobré se zamyslet např. o místu římskokatolické církve v naší společnosti.

Diskusní čtvrtek byl poučný. Ukázal, že v g. p. je co řešit, je co zlepšovat. Plně se to týká celé naší společnosti i KSČM. Je třeba slova převést do skutečnosti.

Josef Vondrák

★ ŠLI PŘED NÁMI

František Chládek – 45. výročí smrti

Narodil se 22. ledna 1899 ve Slavíkovcích na Vyškovsku v rodině domkáře a hlídače na železnici. Vyučil se strojním zámečnickem a za 1. světové války byl odveden k dělostřeleckému pluku v Brně a jako řemeslník odveden k opravě poškozených děl. Po válce se zapojil do sociální demokracie a dělnické tělovýchovy. Stal se zakládajícím členem KSČ. Nastoupil na místo písaře-telegrafisty na železniční stanici v Rousínově. Pro aktivní politickou činnost byl překládán z místa na místo a v roce 1931 byl z práce propuštěn. Stal se novinářem Dělnické rovnosti, za okupace ilegální Moravské rovnosti jako vedoucí redaktor. Ve 30. letech byl též krajským tiskovým důvěrníkem a členem KV KSČ v Brně. V květnu 1940 byl zatčen a prošel Kounicovými kolejemi, Vratislaví, Mírovem. Po návratu domů působil postupně ve vedoucích funkcích na OV KSČ a ONV ve Vyškově, byl též členem KV KSČ v Brně. Obětavý funkcionář strany a veřejné správy, skromný člověk, vydechl naposledy 20. dubna 1972.

Eduard Urx – 75. výročí násilné smrti

20. dubna 1942 byl v Mauthausenu popraven přední člen 1. ilegálního ústředního vedení KSČ a redaktor ilegálního Rudého práva Eduard Urx. Narodil se 29. ledna 1902 ve Velké nad Veličkou jako první ze šesti dětí v rodině lesního správce. Studia češtiny, němčiny a filozofie na fil. fakultě v Praze nedokončil a stal se v r. 1922 profesionálním revolucionářem. Jako člen KSČ od roku 1924 působil jako novinář v Pravdě chudoby, Spartaku a v Davu na Slovensku, v Dělnickém deníku a v Pravdě na Ostravsku a v Rudém právu. V letech 1933-35 působil v aparátu Kominterny v Moskvě a 1936-1938 jako tajemník KV KSČ v Ostravě.

Jako vynikajícího novináře ho veřejnost znala, ale méně znám byl též jako jeden z překladatelů Leninova Materialismu a empiriokriticizmu, Marxova Úvodu ke kritice politické ekonomie, jako recenzent Leninovy Agrární otázky v Rusku a Vývoje kapitalismu v Rusku, jako hodnotitel knih našich filozofů Josefa Krále a Josefa Tvrdého. Jeho příklad analyzovat situaci na základě hlubokých znalostí marxismu má i dnes velký význam pro praktickou politiku strany ve prospěch pracujících.

Stanislav Živný – 105. výročí narození

Narodil se 1. dubna 1912 v Dačicích na Moravě v rodině truhláře. Po absolvování 2leté obchodní školy v Břeclavi byl přijat jako kancelářská síla na okresním úřadě v Mikulově. Poznal bídu spolužáků a jejich rodičů, vstoupil do Komsomolu a později do KSČ. Pro aktivní politické působení byl pro další působení na úřadě nežádoucí. Tajemník KV KSČ Emanuel Klíma poznal Živného schopnosti politicky působit na jižní Moravě v 2. polovině 30. let a Živný v mnoha místech propagoval politiku lidové fronty v boji proti nebezpečí fašismu a nové světové války.

Po Mnichovu se Živný stal vedoucím ilegálního vedení KSČ v Brně. Přes den byl úředníkem pojišťovny, v noci pracoval na textech letáků a zpráv do zahraničí. 15. září 1939 byl zatčen, vyslýchán a poslán do Vratislavi. Po zatčení vedení strany v Brně byl opět vyslýchán v Brně. Simuloval bolesti zubů a podařilo se mu 10. března 1941 uprchnout ze zubní kliniky na Šilingrově náměstí. Pokračoval v ilegální činnosti. 5. září 1942 uprchl před novým zatčením. O několik dnů později došlo k přestřelce, při níž postřelil gestapáka Floriána. Těžce zraněného Živného podrobili výsledkům se svěřací kazajkou a připoutaného za nohy k posteli, aby znovu neutekl. 27. ledna 1943 byl znovu odvezen do Vratislavi, kde byl odsouzen k trestu smrti a 6. srpna 1943 vydechl naposled na popravišti v Berlíně-Plötzensee.

Odešel statečný bojovník proti nacistům. Jeho památku připomíná ulice po něm nazvaná v Brně-Bystrci. **Karel Janiš**

Čest jeho památce!

Ve věku 79 let nás 6. dubna navždy opustil soudruh, spolupracovník a kamarád

Ignác ZIMA

Jako dítě prošel útrapami cikánského tábora v Hodoníně u Kunštátu. Práci v romských organizacích zasvětil celý život, snaze o kulturní povznesení a emancipaci svého národa. Stejně usilovně pracoval i v aparátu KSČ - na ČSD i JmKV KSČ. Se svým "učitelem" jsem se rozloučil 12. dubna. Jan Korběl, ZO 3002

Brněnský odborný seminář **SOCIALISMUS** nebo **BARBARSTVÍ?**

Marxistické analýzy dnešního světa, příčin stavu a možnosti dalšího vývoje probírali v sobotu 18. března v Brně účastníci odborného semináře s názvem **Socialismus nebo barbarství? Účast zájemců z ČR, Slovenska ruské i jiné národnosti menšiny dvojnásobně překonala očekávání pořadatelů z Městského výboru KSČM v Brně, sál pro ně nestačil. Přišli komunisté, sociální demokraté, aktivisté Masarykovy demokratické akademie a jiní.**

Předseda evropského výboru slovenského parlamentu za hnutí SMER **Ľuboš Blaha** se věnoval tomu, co rozděluje evropskou levici. Většinou prosazuje jen lidštější podobu kapitalismu, což jí lidé práce nedokážou odpustit a kloní se raději ke krajní pravici, protože ta rázně slibuje obnovení pořádku a režimu pevné ruky. Přitažlivá pro lidi je též tzv. ekonomická levice, která požaduje napravit stavy, např. kdy pracovníci stejného podniku v SRN a SR dělají totéž, avšak na Slovensku mají čtyřikrát menší mzdu. To proto, že Slovensko je v okrajové oblasti či na poloperiferii v nárazníkovém pásmu mezi bohatými vykořisťujícími a méně rozvinutými vykořisťovanými zeměmi. Polovina pracujících žije ze dne na den a nemá na tvorbu úspor. Neoliberální politici straší veřejnost tvrzením, že boj za sociálně spravedlivější společnost je přežitek minulého století, nebezpečné komunistické harampádí, které si nezaslouhuje pozornost. Situace dle Blahy vyžaduje oddělit se od globální kapitalistické politiky a hledat spojence v hnutích, která se snaží zlepšit život prostých občanů.

Místopředseda ÚV KSČM **Josef Skála** připomněl, že lidé se kloní k populistům a extrémním radikálům, kteří hlásají levice odcizené teze a hesla, zatímco salonní levičáci jsou na hranici volitelnosti. „*Program politické levice je nezbytné z gruntu předělat,*“ podtrhl Skála. Také proto, že ekonomický výnos ze společné velkovýroby je větší, než z rozdrobené výroby v malých společnostech. Ve velkém se lépe hospodaří. Nikdo nedokáže, že kapitalismus může být ještě lepší, než co už předvedl. Narazil na meze, za které už nemůže, už se nemá kam se rozpínat, nemá žádné schůdné trvale udržitelné řešení svých rostoucích problémů. „*Řešení spočívá v šanci kapitalismus od základu předělat! Pravdy o antikapitalistickém řešení dnešní mocní nechtějí slyšet a dusí takové „nebezpečné“ teorie. Nenechme si postavit*

tzv. čínskou zeď mezi tím, co je tady a teď a strategickým cílem politické levice! Dobře připravený program antikapitalismu musí mluvit z duše lidem práce, být spřízněný s cítěním většiny lidí, kteří chtějí všemocnou ruku nadvlády kapitalistické spotřební společnosti alespoň omezit. Kapitalismus tomuto tlaku buď ustoupí, nebo se naopak postaví na zadní a zavede autoritářský režim,“ vysvětlil Skála.

Ředitel Institutu evropské integrace **Jiří Malý** vyšel ve své přednášce o proměnách evropské a světové ekonomiky z podřízené pozice naší země, kdy všechny státy EU mají zakotveno ve svých ústavách, že evropské právo je nadřazeno právu národnímu. Přítom stále více uplatňované nekalé nadnárodní praktiky v boji o zisk ovládají svět. Už prý přežil slušné, gentlemanké, férové jednání považují ekonomicky mocní za projev slabosti, za veteš. Platí, že vítězí ten, kdo koho přelstí a předčí třeba finančními deriváty! Lidé nekrytým penězům v oběhu zatím ještě důvěřují a domnívají se, že mají hodnotu. I Kalousek říká, že nová světová ekonomická krize nezbytně přijde. Mocní ji

Na fotografiích Václava Žaluda pohled na přednášející a do sálu. Je velmi potěšitelné, že se nedostávalo míst v sále. Nadějný je také věk přednášejících i těch, kteří touží po informacích, jinde nedosažitelných!

spustí, až to bude pro ně výhodné. Klesá velikost a význam ekonomik USA a EU, naopak roste velikost a význam ekonomik Číny a Indie. Na tyto procesy musí ČR reagovat a vytěžit z nich pro sebe prospěšné efekty. Už proto, že nastupující čtvrtá průmyslová revoluce v rozvinutých stá-

tech nasazuje všude do výroby digitalizaci a levné roboty. Ta postupně nahradí polovinu hlavně dělnických zaměstnanců průmyslu soustředovaného do jen vyspělejších států. Udržet ČR ve skupině prosperujících zemí vyžaduje přilákat do země co nejvíce průmyslové výroby, v opačném případě bude průmysl přemístěn do technicky nejvyspělejších států. K tomu je nutné změnit vlastnické struktury ve prospěch a k posílení českých majitelů firem. Ekonomické vztahy ČR k EU zůstanou klíčové. To přes nevhodné postavení, kdy z Bruselu přichází do ČR roční příspěvek asi 100 miliard Kč, naopak zahraniční vlastníci výrob v ČR posílají odtud do svých daňových rájů osm procent z objemu české HDP. Tedy vyvádějí z ČR svoje zisky přesahující 300 miliard korun místo, aby je v ČR reinvestovali zpět ku prospěchu také české ekonomiky.

Archeoložka **Věra Klontza-Jaklová** podotkla, že se blíží doba, kdy jeden společenské-ekonomický systém končí a rodí se systém nový. Taková změna nastala kvůli kolapsu systému v době bronzové, při pádu římské říše či při první světové válce s cílem nově rozdělit evropské ekonomické zdroje. Avšak objevil se přítomný jev - Lenin a jeho revoluční učení. Když se lidé práce bouří proti vykořisťování vlastníky výrobních prostředků, manažeři jim dopřejí politická práva (svobodu a tržní hospodářství, které si vy-demonstrovali v r. 1989). Naopak jim nedávají lidská práva (mezilidsky důsledně rovné a sociálně spravedlivější podmínky života). Nemajetní, kteří prodávají vlastníky výrobních prostředků svoji práci, zůstávají vykořisťováni dál. Nápravné řešení nabízí lidem, pokud se sjednotí na společném záměru, právě Leninova teorie.

Jak se osvobodit z kapitalistického barbarství a překonat zastaralé výrobní vztahy nastínil na brněnském semináři specialista řízení krizových situací **Aleš**

Hubert. Uvedl, že pro kapitalismus je hlavní výrobním vztahem vztah námezdní. Vzhledem ke kolektivnímu způsobu výroby a soukromému usurpování zisku mluvíme o vykořisťování člověka člověkem. Společenské třídy pádem socialistick-

(Dokončení na straně 9)

Brněnský odborný seminář **SOCIALISMUS** nebo **BARBARSTVÍ?**

Aktuální levicová bezpečnostní politika

Do programu Brněnského odborného semináře „Socialismus nebo barbarství“, uspořádaného v sobotu 18. března Městským výborem KSČM Brno byla zařazena řada zajímavých politických témat a celému semináři je věnována obsírnější informace. Nikoli náhodou bylo v programu zařazeno téma bezpečnostní politiky, na které bych jako autor vystoupení rád upozornil především.

O bezpečnosti či nebezpečí, rizicích a hrozbách v současném světě se toho totiž každý den dovidáme velmi mnoho a v nejrůznějších souvislostech. Je to téma naprosto zásadní pro správné vnímání současnosti v kontextu minulosti a výhledu do budoucnosti. Téma permanentně prostupuje naší každodenní realitou a přitom si toho mnohdy ani nejsme vědomi.

Platí přitom, že při absenci přímého ohrožení sebe sama jako jednotlivců máme tendenci problematiku bezpečnosti banalizovat, schematicky zužovat a přenášet zjednodušování i do politiky KSČM, potažmo levice jako takové. Je to zřetelné i z materiálů našeho ÚV nejméně od roku 2011 a ze sjezdových

materiálů IX. sjezdu až po dnešek z aktuálních tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

(Dokončení ze strany 8)

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

gruální tezí programu pro letošní volby do poslanecké sněmovny. Bezpečnostní téma je z ostatních oblastí separováno a s mírnou nadsázkou omezeno na migraci, vystoupení z NATO a na proklamování podpory jednotlivým složkám inte-

Ing. Václav Fišer
kandidát KSČM pro volby do PS

ZNOVU K BRNĚNSKÉMU ODBORNÉMU SEMINÁŘI

Jde o hodnocení KSČ od našich „přátel“.
V roce 1981 vydal v Paříži knihu *Dějiny Komunistické strany Československa* Jacques Rupnik,

pražský rodák narozený v roce 1950 francouzským rodičům tehdy u nás působícím. Autor hovoří česky, je častým hostem v naší televizi. Jde o souvislý text o dějinách KSČ v letech 1921-1948, vycházející z dokumentů sjezdů, konferencí, ÚV KSČ. Interpretuje ze svého hlediska vztahy mezi KSČ a Moskvou z hlediska přijetí sovětského modelu Gottwaldova uchopení moci v KSČ let 1928-1929, KSČ a otázka sociální a KSČ a stát – z jeho odpůrce se s ním smířila v době Mnichova a po válce se stala státostranou. V roce 2000 k českému vydání napsal předmluvu.

Masarykova univerzita v Brně vydala v roce 1999 publikaci Komunisty v České republice. O jejím zaměření nelze pochybovat – vyšla s podporou Společnosti Konrad Adenauer v Praze. Publikace navazuje na publikaci, kterou univerzita vydala v roce 1998 o politickém extrémismu a radikalismu v ČR. V obou jde o KSČM a její spřízněné organizace, tiskoviny a nakladatelství. Nechybí ani tabulky o výsledcích voleb KSČM v různých volbách, o stavu členské základny KSČM. Jde o výsledek rozsáhlého průzkumu prováděného katedrou politologie fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně, jejího kolektivu v čele s prof. PhDr. Petrem Fialou (1964), dnešním předsedou ODS, který občas na politické scéně vystupuje jako na přednášce politologie.

Dvojice autorů Karel Kaplan (1928) a Pavel Kosatík (1962) vydala v roce 2004 knihu Gottwaldovi muži věnovanou šesti nejmocnějším u nás vládnoucími. Zaměření kapitol ukazují již jejich názvy: Diktátor bez suverenity – Klement Gottwald, Zavražděný tajemník – Rudolf Slánský, Největší z kariéristů – Alexej Čepička, Tribun lidu, který se bál – Antonín Zápotocký, Nestydět se za komediantský původ – Václav Kopecký, Aparátník – Antonín Novotný. V knize je mnoho konkrétních informací o nich často málo známých, pokud vynecháme protikomunistické zaměření. Oba autoři vydali další publikace. Karel Kaplan např. Pravda o Československu (1990), Zpráva o zavraždění generálního tajemníka (1992), Nekrvavá revoluce (1993), Pět kapitol o únoru (1997), Komunistický režim a politické procesy v Československu (2001). Pavel Kosatík vydal Osm žen z Hradu (1993), je autorem několika televizních seriálů – České století aj.

Jiří Pernes (1948) vydal v roce 2003 knihu Taková nám vládli s podtitulem Komunističtí prezidenti Československa a doba, v níž žili. V závěru knihy objasnil přístup k tématice – Klement Gottwald, Antonín Zápotocký, Antonín Novotný, Ludvík Svoboda a Gustáv Husák – pět mužů, kteří se z vůle komunistické strany stali prezidenty Československa. Období, v němž žili a vyvíjeli činnost, trvala 107 let – od roku 1884, kdy se narodil Antonín Zápotocký, do roku 1991, kdy zemřel Gustáv Husák. Za tu dobu urazil český a slovenský národ obrovský kus cesty a na ní se nemalou měrou podílelo těchto pět mužů, kteří v čele státu vytyčovali směr vývoje, ovlivňovali životy lidí, byli lidmi aktivními, kteří za svým cílem šli za každou cenu (*polistopadová jsou jini?*).

Jiří Pernes vydal v roce 2006 knihu Komunistky s fanatismem v srdci s konstatováním, že ženy přitahovalo kouzlo komunistického ideálu stejně jako muže. Čtenářům představuje těchto 10 žen: Bojovnice za práva utlačených Anežka Hodinová-Spurná. Profesionální vdova Gusta Fučíková. První žena ve vládě Ludmila Jankovcová. Zástupkyně generálního tajemníka KSČ Marie Švermová. Strážkyně čistoty strany Jarmila Taussigová-Potůčková. Národní umělkyně Jarmila Glazarová. Místopředsedkyně Národního shromáždění Marie Míková. Diplomátka se statečným srdcem Gertruda Sekaninová-Čakrtová. Herečka, která zůstala věrná Jiřina Švorcová. Soudružka z povolání Marie Kabrhelová. Nechybí jejich fotografie.

Petr Blažek z mladší generace historiků (1973), působící v Ústavu pro studium totalitních režimů, byl editorem publi-

Karel JANIŠ

kace Opozice a odpor proti komunistickému režimu v Československu 1968-1989. Jde o cyklus přednášek, který se konal v letním semestru

2002-2003 na Filozofické fakultě v Praze. V cyklu šlo o činnost disentu, žen v Chartě 77, protirežimní demonstrace v Praze i o opozici v Polsku, NDR a v Bulharsku. Nechybí přednáška Brno před pádem komunistického režimu, k vývoji politické situace na konci 80. let 20. století. Publikaci vydal Ústav českých dějin filozofické fakulty v Praze v roce 2005.

Nejrozsáhlejší publikace vyšly pod názvem Bolševismus, komunismus a radikální socialismus v Československu v rámci Výzkumného úkolu KSČ a radikální socialismus v Československu 1918-1989, podporovaného Grantovou agenturou Akademie věd ČR. Vedoucím grantu byl profesor našich a středoevropských dějin na pedagogické fakultě v Hradci Králové a na filozofické fakultě v Praze prof. PhDr. Zdeněk Kárník, DrSc. (1931). Byl vybrán příslušný vedoucí, který v obsáhlé třídílné publikaci České země v éře první republiky z let 2000-2003 nevynechal žádnou příležitost KSČ a její představitele „řádně osolit“. V letech 2003-2011 vyšlo celkem 8 svazků v celkovém počtu 41 statí českých i slovenských autorů. Nejde o souvislé Dějiny KSČ, ale o dílčí studie k jednotlivým obdobím dějin KSČ. Např. v I. svazku z roku 2003 – 10 statí na 317 stranách – Zásady ochrany a boje nezaměstnaných v letech 1921-1938 v kontextu programu KSČ, Proměna dělnického charakteru KSČ v letech 1945-1953. V II. svazku z roku 2004 – 11 statí, 363 stran, Ženy v KSČ a stávkové hnutí textilních dělnic v Čechách ve 20. letech. Společnost pro hospodářské a kulturní styky se SSSR 1925-1939. Srpnová intervence a role intervenčních armád ... v plánech na porážku reformního hnutí v systému nátlaku Moskvy a varšavské pětky. V III. svazku z roku 2004 – 6 statí, 223 stran. Pravé a levé extrémity v českých zemích, zvláště fašismus a komunismus mezi válkami. Poslanci KSS v čs. parlamentě v letech 1945-1956. Ve IV. svazku z roku 2005 – 9 statí, 279 stran. Pomnichovská politika KSČ a její reflexe v Kominterně. Úvahy a poznámky o problémech politiky KSČ v letech 1938-1945, KSS – územní organizace KSČ na Slovensku 1948-1989, Otto Šling – pokus o politický portrét komunistického funkcionáře. V V. svazku z r. 2005 – 12 statí, 383 stran. Vzpomínky Josefa Smrkovského na události konce 2. světové války. KSČ a volby 1946. V VI. svazku z r. 2009 – 8 statí, 269 stran. Dětství a studentská léta JUDr. Alexeje Čepičky (1910-1938). Síť vzebe a způsoby vyjednávání uvnitř KSČ po únoru 1948 – rekonstrukce osobních vztahů mezi funkcionáři KV KSČ a OV KSČ Brno I. v letech 1948-1952 – několikrát zmíněn Otto Šling.

Po zesnulém Zdeňku Kárníkovi převzal štafetu v roce 2009 prof. Jiří Kocian, Jaroslav Pažout a Jakub Rákosník (napsal k VII. a VIII. svazku předmluvu). V VII. svazku z r. 2010 – 8 statí, 333 stran. Volby a komunistické Československo 1948-1989. Komunistická strana Československa a proces přestavby v letech 1985-1989. Antonín Novotný a Komunistická strana Slovenska v letech 1939-1985. VIII. svazek z roku 2011 – 8 statí, 326 stran. Levičové mládežnické organizace na Moravě v protinacistickém odboji. Nechtění soudruzi – Němečtí komunisté v poválečném Československu (1945-1946). Předseda MNV v Kroměříži (Alexej Čepička v letech 1945-1947). Jihomoravský krajský výbor KSČ v Brně v letech 1967-1968 od nástupu reformních sil k okupaci Československa a počátkům normalizace (z pera Radka Slabotínského z Technického muzea v Brně).

Je škoda, že statí o jednotlivých obdobích v dějinách KSČ jsou rozsety v osmi svazcích. Čtenář pochopitelně podle zájmu o to či ono období a podle místa bydliště hledá v několika stech stranách. Naše publikace Devadesátiletá cesta z roku 2011 postupuje chronologicky a čtenář získává souvislý sled charakteristiky událostí a osobností v dějinách KSČ.

CELOSTÁTNÍ KONFERENCE KLUBU ČESKÉHO POHRANIČÍ V BRNĚ DNE 8. DUBNA 2017

Sudetoněmeckou a katolickou verzi našich národních dějin - snahu udělat z ČR 17. spolkovou zemi SRN - důrazně odmítli v sobotu 8. dubna v Brně účastníci celostátní odborné konference. Stejně tak se postavili proti úsilí těchto organizací o klerikalizaci ČR.

Členové pořádajícího Klubu českého pohraničí a dalších vlasteneckých organizací z ČR schválili memorandum a zpěvem husitského chorálu "Kdož sú boží bojovníci" odsoudili úsilí pánu Hermana, Bělobrádka a dalších jejich ražení řešit zájmovou zónu Němců po tzv. církevních restitucích místo brutálního vysídlení a fyzické likvidace Čechů jejich zapojením do ekonomiky a života Německa s tím, že na vítězství protifašistických sil za 2. světové války zapomenou a ve školách a v nové generaci se v tom smyslu dokončí účelově upravená výuka dějin. K tomu budou morálně a nakonec i hmotně odškodněni potomci sudetských Němců, kteří našli poválečným odsunem z ČSR život ve své nové vlasti. To na rozdíl od neodškodněných českých vlastenců v českém pohraničí i vnitrozemí, které jejich zabitím němečtí fašisté a jejich pomahači vyhnali ze života. V tom smyslu hovořili na sobotní celostátní konferenci např. poslanec Miroslav Grebeníček, nadgermanizací protektorátu a činností historického spolku Bund

Deutscher Osten (zakázaného v r. 1945 mezispojeneckou kontrolní komisí) se zamýšlel Jiří Jaroš Nickelli či o aktuálním rozměru sudetoněmecké otázky pojednal poslanec Stanislav Grospič.

(*Bund Deutscher Osten* je historický spolek, zakázaný roku 1945 zákonem mezispojenecké kontrolní komise. Členství ve spolku se v ČSR pokládalo za trestné podle dekretů a sankcí byl odsun nebo konfiskace majetku.)

Memorandum celostátní odborné konference Klubu českého pohraničí

"Sudetoněmecká a katolická verze našich národních dějin usiluje o klerikalizaci České republiky"

My, účastníci celostátní konference Klubu českého pohraničí v Brně dne 8. dubna 2017, pozorně sledujeme sudetoněmecké útoky na republiku a s nimi spojené podpůrné akce klerikální české politické strany spojené s Vatikánem a s vysokým klérem římské církve.

Tyto ataky, trvající desetiletí, zesílily v poslední době na neúnosnou míru jak pro republiku, tak pro její právní řád a sociální poměry. Máme na zřeteli nejen monotónní útoky landsmannschaftů na presidentské dekrety let 1940-1946, ale též praktické kroky naší vlády a politických klerikálů, které přinesly hrozné plody jak v tzv. církevních restitucích, tak v omlouvání a přečeňování role tzv. Sudetoněmců v dějinách ČSR. Hlavním praporečnickem těchto útoků, dokonce i v Evropském parlamentu, je pan Bernd Posselt, vítaný v jihomoravské metropoli svými magistrátními uctívači.

Nutno zdůraznit nebezpečí pro republiku, zahájené nemorální, neobjektivní a bezprecedentní tzv. omlouvou exprezidenta Havla tzv. Sudetoněmcům. Expresident se svými následníky vyvolal nepravdivý dojem jakéhosi generálního ublížení odsunutým československým Němcům, alias Sudetoněmcům. Na tento katastrofální politický akt navázali další generace politiků, kteří dovedli republiku na pokraj nového mnichovanství a kolonialismu vůči Německu.

Pátá kolona českých obhájců tzv. Sudetoněmců vyvíjí po dvacetiletí od převratu 1989 nezměrné úsilí o dehonestaci Masarykovy a Benešovy republiky, jejího založení, a poté i na poválečné uspořádání určené velmocemi v Postupimě, které nejen iniciovaly, ale též nařídily odsun rozbíječů ČSR zpět do jejich mateřské země, aby nemohli opakovat ničitelskou politiku proti republice. Mezinárodní dohody Postupimská a Pařížská jsou součástí právního pořádku republiky a spolu s presidentskými dekrety nevratně určily osud československých odsunutých Němců. I nepřilíš zdařilá Česko-Německá deklarace toto plně uznala, s výjimkou označení odsunu ve dvou vydáních.

Jako účastníci konference, která rozkryla jak katolickou, tak sudetoněmeckou verzi našich národních dějin jako verze neobjektivní, historicky nepravdivé a účelově útočné vůči českému národu a republikánskému zřízení ČSR, odmítáme a pranýřujeme tyto verze, které počaly podílem kolektivitu PÓDÍVEN a vyvrcholily omlouvou exprezidenta Havla, kterou bizarně završil poražený prezidentský kandidát, u nás občan Schwarzenberg, svým nepřijatelným útokem na prezidenta Budovatele dr. Beneše, který se dvakrát zasloužil o stát.

My účastníci této konference odsuzujeme trvalé útoky na prezidenta Dr. Beneše, na jeho dekrety určující nepřátele státu - fašistické Němce, Maďary, a české i slovenské zrádce, kolaboranty, gardisty a významenané Svatováclavskou orlicí. Odmítáme lživá tvrzení našich politiků pana Hermana, Bělobrádka a dalších, o dekretech jako mstě, jako etnické čistce ve stínu Moskvy. Neuznáváme vyjádření politiků Nečase a Sobotky o roli Sudetoněmců jako případných "spojenců". Tyto politické bláboly nemají místo ani pardon v české politice. Každý, kdo takto jedná, účastní se sudetoněmeckých srazů a omlouvá tzv. Sudetoněmce nemá místo ani ve vládě, ani v české demokratické politice.

My nejsme protiněmečtí, my jsme protisudetští. Němečtí antifašisté jsou našimi bratry a jejich oběti a památku ctíme a uznáváme. Neuznáváme většinu tzv. sudetoněmeckých nacistů, henleinovců, když každý třetí z nich byl významenan Hitlerem za zločin uloupení českého pohraničí.

Varujeme české politiky, aby nepokračovali v kabinetním smlouvání s landsmannschafty a nenarušovali ústavní pořádek republiky, což by mohlo vést i k jejímu rozbití.

Klerikálům České republiky vzkazujeme, že tzv. restituce - v podstatě druhé pobělohorské restaurace majetků římské církve - rozdělily národ na nesmiřitelné tábory a nevyřešily postoje k odluce církve od státu, jak je žádala již zakládací listina státu - Washingtonská deklarace. Národ nedělí prezident Zeman, nýbrž jeho odpůrci - a zejména obhájci tzv. Sudetoněmců a nároků římské církve i řádů jako jsou tzv. Němečtí rytíři a jejich nástupci.

Toto vše připomínáme naší veřejnosti a zejména našim politickým předákům - vládě, sněmovně, senátu, krajským politikům a církevním hodnostářům. Budto dodrží dekretální a sociální politiku republiky - anebo svým přísluhováním zahraničním chlebedárcům a vatikánskému kolosu tuto republiku zničí.

V Brně dne 8. dubna 2017

Účastníci konference Klubu českého pohraničí a zúčastněných vlasteneckých organizací

Více zde:

<http://www.klub-pohranici.cz/news/memorandum-celostatni-odborne-konference-klubu-ceskeho-pohranici-sudetonemecka-a-katolicka-verze-nasich-narodnich-dejin-usiluje-o-klerikalizaci-ceske-republiky/>

□ **HOVOŘIL JIŘÍ SVOBODA.** Narozen 5. května 1945 v Kladně, vystudoval v letech 1966-1971 FAMU, byl scénáristou na Barrandově, natočil téměř 30 filmů a televizních inscenací, např. Skalpel, prosím, Zánik samoty Berhof, Prokletí rodu Hajnů, Dívka s mušlí, Jen o rodinných záležitostech, Sametoví vrazi, trilogii Jan Hus. V letech 1975-1990 byl členem KSČ, poté do roku 1993 předsedou KSČM, z níž po neúspěšném referendu (šlo o to, zda změnit nebo ponechat název Komunistická) vystoupil. Do rozpadu Československa byl poslancem Federálního shromáždění, v roce 1996 neúspěšně kandidoval za Stranu demokratické levice do senátních křesel. Dodnes nebyl vypátrán atentáčník, který ho v masce veselého tanečníka v r. 1992 vážně zranil. V roce 2000 byl jmenován profesorem pro obor filmové, televizní a fotografické umění a nová média - režie. 4 roky učil na FAMU, nyní na Univerzitě J. A. Komenského. Tolik o jeho cestě životem.

V Deníku 4. února 2017 poskytl rozsáhlý rozhovor. Je mu dodnes záhadou, jak protestovat proti chartistům. Vlastní podpis pod Antichartou brali mnozí jako selhání, byli ale vznikem Charty 77 k tomu donuceni. Lidé chtějí žít své životy, mít děti, svou profesi. Vždycky je nějaká doba. Pro většinu lidí je trvalý odpor nepřirozený a vyostřené vnímání Charty se většinou týkalo intelektuálních kruhů v Praze a nikoli zbylých 15 milionů obyvatel: ti neznali V. Havla ani ostatní disidenty. Prezident i Karel Srp mohli čekat odezvu na jmenování do Etické komise ČR, Srp jmenování neměl přijmout. Byl ve vazbě, zatímco Jaroslav Hutka mohl odjet do emigrace a ani on nebo Jan Rejžek nemá legitimaci ke kázání morálky. Pan Sobotka se odmítl podepsat pod jmenování Karla Srpa, ale možná by si měl vyzkoušet, jaké je to sedět 2 roky v kriminále. Třeba za prodej OKD by se to mohlo podařit nebo by to alespoň mohl vysvětlit. Vždyť jen byty a některé hotely v majetku OKD dávají dohromady 4 miliardy. On svým doporučením vládě z hrubé nedbalosti nebo kvůli spojení s Bakalou připravil stát o desítky miliard korun. Všichni se spojují proti Babišovi, bojí se, že by mohl nadzvednout pokličku nad zdánlivě uzavřenými případy. Může se ale ukázat, v jakých nedbalkách se nacházejí strany, které tu tak báječně dvě desetiletí kooperují, že jsou prolezlé zločinem, korupcí, spolením s mafii. Babiš chtěl jít do politiky a něco změnit. Věří M. Zemanovi, je to nezkorumpovatelný člověk, nesmírně vzdělaný a udržuje nás v azimutu relativní nezávislosti do všech světových stran. Jiří Svoboda věří Babi-

šovi, protože neví, komu jinému na naší politické scéně. Nechce příliš kritizovat KSČM, ale v posledních 20 letech jde komunistům jen o to získat 14 % hlasů a být v parlamentu. Opoziční jsou akorát do té míry, aby šéf KSČM dosáhl na post místopředsedy sněmovny. Navíc KSČM je bez reálného vlivu, protože ČSSD ani jiná strana s ní nevytvoří koaliční vládu, jsou to blokační poslanci, kteří tam prostě sedí, což je cíl, který funkcionáři sledují. Členové KSČM se nebyli schopni zbavit těch, kteří jsou zarostlí v minulosti. Tento manévr chtěl provést, ale nepodařilo se to. Tito lidé jsou zakotveni v socialistické éře emocionálně a on to chápe, žili v tom celý život, chodili na stavby mládeže a je těžké vše zmačkat a hodit do koše. Měli se snad zastřelit nebo zakopat

STŘÍPKY O DNEŠKU

pod zem? To nikdo nežádal, ale měli založit vlastní stranu a levice měla jít dál. Nemuseli by pak řešit různé návaly, které se čas od času objeví. Proč by měla soudobá KSČM řešit střelbu na hranicích, z jakého důvodu se do toho vplétá? O střelbě rozhodla guberiální vláda, je nepřijatelné to obhajovat. Nebo přece nemůže tvrdit, že procesy v 50. letech nebyly zločinné a příznání nevynucené mučení, když je to obecně známo, je třeba to odsoudit. (*Jiří Svoboda zapomněl, že ÚV KSČ v roce 1963 provedl hodnocení procesů v 50. letech a změny ve složení ÚV i v tehdejší vládě s určením odpovědnosti za porušení tehdejších zákonů. A většina sovětských poradců skončila popravou už dříve.*)

Před volbami možno slibovat všechno, třeba že půjde o církevní restituce. A den po volbách se zapomene. To je případ ČSSD a B. Sobotky. Mnoho lidí volilo právě proto ČSSD. Od Sobotky jen slyšet kritiku Zimoly za to, že navrhoval zdanění

**TO, ŽE ZVÍTĚZÍ PRAVDA A LAŠKA NAD
LŽÍ A NENÁVISTÍ, UŽ V ČESKU VĚŘÍ JEN
ZAMĚSTNANCI TELEVIZÍ A ROZHLASU
... A TO MUSÍ.**

církevních restitucí. Babišovi doporučoval sponzorování cest žáků ZŠ po Praze vládou, aby poznali gotické a barokní stavby. Vzdělání dnes ztratilo kvalitu, jde zaběhlou cestou, jeho vnoučata se učí paleolit a neolit, což je k ničemu. Svým studentům doporučuje hledat informace na Wikipedii (*Jiří Svoboda je opatrný v hodnocení dnešní KSČM, nezapomíná na pokus změnit ji k obrazu svému*).

□ **KOMUNISTÉ UŽ NEVADÍ.** To je název článku v Deníku z 18. 2. 2017. Jeho autor Ivan Hoffman, který utekl před Mečiarem do ČR, uvádí, že když ČSSD si v Bohumíně zakázala spolupráci s komunisty, předpokládala, že KSČM brzy zanikne. Kdo by hádal, že lidé budou zatvrzele hlasovat pro stranu, kterou nikdo nevezme do party a ani v opozici nic nezmůže. Nyní podle Sobotky vypršel čas komunisty ignorovat. Komunisté nejen přežili, ale navíc nevadí. Jak je to možné? Komunisté přesvědčili veřejnost, že nemají zájem propagovat nebo budovat komunismus, dokazují, že jsou spořádaně podnikajícími kapitalisty, kterých není třeba se bát. Nevadí i proto, že nenesou odpovědnost za nic z toho, co zde politici od r. 1989 provádějí. A je možné, že nevděčí za přízeň jen staromilcům, ale také milovníkům módního retro stylu. Zatímco sociální demokraté nemohou na vstřícnost ke komunistům moc doplatit, poněvadž levicová koalice není na obzoru, KSČM by se měla mít na pozoru. Za poslancké mandáty vděčí tváří protestní strany, se kterou si její voliči spojují nereálné sny. Toto kouzlo by se účastí na moci rozplynulo. Chtějí-li komunisté spáchat politickou sebevraždu, pak důstojnější než hlásit se do vlády by bylo vrátit se ke kořenům - ke komunismu. (*Vážné varování před vstupem do vlády berme na vědomí a nezapomínejme na ně po sněmovních volbách v letošním roce*).

□ **69. VÝROČÍ UDÁLOSTÍ V ÚNORU 1948** bylo příležitostí k vyslovení dnešního pohledu na tehdejší vývoj. J. Svoboda a J. Skála důrazně upozornili redaktora ČT Davida Borka na potřebu posuzovat události tak, jak šly za sebou od r. 1945 a jak vyvrcholily právě v únoru 1948. Média uvedla slovem i obrazem toto pojetí a používala pojem převrat, nikoliv puč jako donedávna. Možná koalice ČSSD s KSČM, o níž hovořil Sobotka, pravicové politiky rádně postránila. Tomu musíme zabránit, volali. Komentáře vyzněly tak, že B. Sobotka i takto vede s hnutím ANO předvolební boj. KDU-ČSL v koalici se STAN hodlá vytvořit rovnocennou sílu vůči ANO a ČSSD. Nejprve však musí získat ve volbách nejméně 10 % voličů. Někteří komentátoři o tom pochybují. Uvidíme! **kj**

aneb co přináší brněnská kulturní scéna v dubnu a květnu

Mahenovo divadlo v premiéře (31. III.) uvedlo Želary Květy Le-gátové v jevištní úpravě Dodo Gombára. Autorka ukrytá pod pseu-donymem, vlastním jménem Věra Hofmanová, debutovala ve svých 70 letech v r. 2001 souborem povídek, nazvaným Želary. V roce 2002 obdržela Státní cenu za literaturu. Stejnomen-ný film v režii Ondřeje Trojana vznikl v r. 2003. Scénárista Petr Jarchovský na pozadí pro-tektořátu neopomněl srovnávat nacisty popravující odbojáře se zná-silňující Rudou armádou.

Čajkovského **Spící krasavici** premiéroval (22. III.) v **Mahenově divadle baletní soubor Národního divadla Brno**, což svědčí o jeho světové úrovni. Po všech stránkách náročnou inscenaci uvádí jen úzký okruh divadel a baletních souborů - v Brně navíc v choreografii ruského baletního mistra Bachrama Juldaševa, respektující původ-ní choreografii Maria Petipy. Zatím co Rusové uchovali Petipovu choreografii z 90. let 19. století, choreografie Ivo Váni Psoty z 50. let 20. století, sólisty a šéfa brněnského baletu, Metropolitní opery New York a legendárního souboru Ballets Russes se nedochovala.

Reduta premiérovala (13. IV.) jevištní úpravu filmu Wernera Fassbindera *Jíst duše* z roku 1974. Šedesátiletá uklízečka a vdova Emmi Kurowska pozná o třicet let mladšího marockého garstabeitera Aliho a vezmou se. Pro okolí je však jejich manželství svou ne-obvyklostí neúnosné. Potud anotace filmu. Přenést tento děj starý přes 40 let do současnosti vyžaduje odvahu. Tehdejší muslimská menšina v Evropě je v současnosti několikamilionová, skutečný po-čet neznáme. Navíc její začlenění mezi garstabeitery příliš nefungu-je. Je otázka, zda autoři jevištní úpravy Martin Kubran a Petr KlariN Klár četli Korán a Šáriu a to část týkající se manželství - je li muslim dlouhodobě mimo domov má právo na sňatek s místní ženou, jež ale není rovnocenná jeho ženě ve vlasti a kdykoliv se může rozvést prostým prohlášením „*Zapuzuji tě*“.

Městské divadlo Brno premiérovalo muzikál *Bitsl* autorů St. Slo-váka, Jan Šotkovského a Petra Štěpána v autorské režii St. Slováka. Inscenace je zručně napsaná, jen škoda, že nekončí chvilku po pře-stávce. Po způsobu amerických filmů se snaží diváka poněkud klo-potně dovést až k závěrečné apoteóze, jež je politikum a kontrastuje s poměrně realistickou první částí, podanou s humorem i nadsázkou, která odpovídá době. Nicméně o hladu publika po uvolnění i senti-mentu minulosti svědčí plný sál a jeho reakce, včetně ovací ve stoje.

Divadlo Husa na provázku premiéruje (3. V.) Dynastii Stefana Massiniho s podtitulem *Lehman Brothers*. Autor, ročník 1975, vy-studoval obor starověká literatura na univerzitě ve Florencii a od roku 2007 sbírá ceny jako Flaiano Award z Pescary, milánskou Pre-mio Ubu 2013 za dosavadní přínos italské současné dramatiky a opět Premio Ubu 2015 za trilogii o pádu jedné z největších investičních

bank USA banky Lehman Brothers. Důsledkem bylo zhroutení ame-rického trhu s nemovitostmi a následovala celosvětová krize r. 2008, z níž se svět dosud vzpamatovává. Krize demonstrovala křehkost globálního ekonomického systému a vyvolává reminiscence na za-čátek 20. století, kdy střídání krizí vedlo k radikálnímu řešení - válce.

Divadlo Radost premiérovalo (24. III.) *Veselé paničky Windsor-ské* v úpravě a režii Vlastimila Pešky, který je i autorem scénické hud-by. V jeho radikální úpravě je důraz na situační humor, přístupný malému návštěvníkovi i jeho doprovodu. Zvláště je třeba ocenit scé-nickou hudbu plnou inteligentního hudebního humoru, jež plně ocení divák znalý hudebních forem.

Festival Divadelní svět uvede (10. - 17. V.) to nejzajímavější z české divadelní scény i nejzajímavější inscenace zahraničních sou-borů. Inscenace Demence (10. V.) světově známého maďarského souboru Proton Theatre má anotaci, jež vyvolává reminiscence na eutanazii: Jak může společnost profitovat z jednoho mentálně po-stiženého pacienta, kterého nechá žít déle? Můžeme si troufnout rozporovat smrt jako jedinou naději lidstva a jediné skutečné právo člověka? Kritiky oceňovanou *Noru* z Divadla pod Palmovkou (15. V.) vystřídá tentýž den Divadlo Andreja Bagara z Nitry se hrou nobelisty Gerharta Hauptmanna Potkani z prostřední chudých vrstev na okraji společnosti, postupně se radikalizujících až po extrémismus.

Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orlí premié-rovala (18. III.) Mozartovu *Kouzelnou flétnu*, pojatou jako velkole-pou kostýmní podívanou. Jen škoda, že při pouhých pěti představe-ních nepokryla větší skupinu diváků. Poněkud absurdně pak působí celkové náklady na stavbu divadla z roku 2012, jež včetně vybavení dosáhly výše 343,3 milionů korun. Premiéra (13. IV.) hry Falka Rich-tera *Bůh je DJ* uvedla autora německého politického divadla, kritic-kého k extrémní pravici, jemuž bylo po berlínském představení vy-hrožováno smrtí a vypálením divadla.

Hudební fakulta JAMU uvede (20. IV.) v Redutě Moravskou fil-harmonii Olomouc s Brahmovou 2. symfonií D dur a vzácně slý-chaným *Poème de l'amour et de la mer* z r. 1882 Ernesta Chaussona. Autoru, žákou Césara Francka, mistru chromatické harmonie a vel-kých orchestrálních ploch, nebyl dopřán dlouhý život. Ve 44 letech nepřežil pád z tehdejšího módního dopravního prostředku - kola.

Filharmonie Brno představí (4. a 5. V.) v Besedním domě klavír-istku Polinu Osetinskou a venezuelsko-americkou hvězdu Ilyiche Rivase v Bachově *Klavírním koncertu č. 5 f moll*, Schnittkeho *Kon-certu pro klavír a smyčce* a poslední Ravelovu klavírní skladbu *Cou-perinův náhrobek*. Sólistka, bývalé zázračné dítě v sedmi letech při-jaté na Moskevskou konzervatoř, střídá koncertní síně od Japonska po Evropu. /vp-zh/

Všehochuť r. 2017

je název stošedesátistránkové publikace, v níž brněnský no-vinář, publicista a zakládající člen spolku Moravskoslezský kruh Antonín Hošťálek (1950) sesbíral drobné plody své práce a která přichází letos na jaře na knižní trh. Autor v současné vede perio-dikum *Pečuj doma*, které vydává Diakonie ČCE.

Těch sesbíraných drobných plodů Hošťálkovy práce - jak napo-vídají jejich titulky - je 36. Dotýkají se tak závažných problémů, jako je zneužívání opiatik k eutanázii v paliativní péči či omezovacích prostředků mezi něž patří i kurtování, rostoucí sebevražednost se-niorů a stoupající počet žebrajících důchodců. V Brně bylo před několika léty napočítáno 1306 bezdomovců. Lidé bez domova jsou stále v pohybu ryby v moři, nelze je přesně spočítat. Poměr mužů a žen v této cílové skupině je přibližně 1:3 nebo 1:4 ve prospěch mužů. Podle sčítání v r. 2011 bylo bezdomovců v naší republice přes 9000 a bezdomovců přes 2,5 tisíce. Ženy jsou praktičtější.

Hošťálek v návaznosti na loňské oslavy 28. října na pražském Staroměstském náměstí otevřel rozpravu přátel prostřednictvím e-mailu, které se zúčastnili sociolog a historik Petr Schnur, žijící v Hannoveru, slavista a amerikanista Ladislav Ploch, prozaik a vě-dec Zdeněk Gába a publicista Karel Nečas. Rozprava skončila

21. listopadu a čtenáři je předkládána v autentické podobě, jen čas-ově uspořádána. Majdanský puč vzdor výzvám představitelů re-produkčních umění s mediálně „*profláknutými*“ obličejí k neklidu, se u nás nekonal.

Letos uplyne 170 let od úmrtí Josefa Jungmanna. Stvořil slovník, který měl 150 svazků po 3000 stranách formátu 17 x 13 cm. Co ne-našel v češtině pak hledal v moravštině, slovenštině, staroslověn-štině, slovinštině a končil většinou v polštině a ruštině. Nashromážd-il na 300.000 slovních přípon a předpon. Nakonec se podařilo vytvořit zásobu z 98 procent ze slovanských jazyků a germanismy v češtině prakticky vymýtil. Vsadil na časoměrnost, střídající se dlouhé a krátké slabiky. Chtěl vytvořit jazyk citový, hudební, bás-nický, obrazotvorný, libozvučný, zpěvný. Důsledně dbal aby češti-na nebyla huhňavá, mumlavá, štekavá, skřehotavá, chrchotavá... Jazyk je tím libozvučnější, čím více má samohlásek.

Hošťálek od mládí žije v Černých Polích. Srdečný vztah má k vedlejšímu Husovicím, zejména k těm starým. Ve své zatím po-slední publikaci vzpomíná Hošťálek na své rodiče, na otce, který mu své názory nevnucoval a často mu jen opakoval, aby se učil, ať nedopadne jako on. Ať nemusí dít jako on. „*To, že jsem nemusel fyzicky dít, bylo nakonec jedno z mála, co se mu v mém případě splnilo,*“ vyznává se. bhl

aneb o nabízí muzea a galerie v dubnu a květnu

Muzeum města Brna na Špilberku do 21. V. vystavuje 61 holí špacírek z mnohem rozsáhlejší sbírky nakladatele a knihkupce Šimona Ryšavého. Sběratel je estét a sbírá jen hole se stříbrným držadlem. Pochvaluje si historické hole jako ideálně ergonomické, sám hůl potřebuje, a zároveň se jedná o doklad doby, kdy kavalír byl bez hole jako bez ruky. Jak praví populární Weillova píseň o „pěkné hůlce na procházku a v té hůlce nůž je skryt“ jsou k vidění i stileté úzké čepele skryté v holích. Stilet byla v 16. století úzká dýka skrytá v šatech nejradyji za pasem v kříži. Byla mnohokrát zakazovaná, což nebránilo jejímu užívání a oblíbenosti. Po královských zákazech souborů a ozbrojování skryla se v holi a byla oblíbena i v 19. století jako zákeřná zbraň. Vrcholem je vystavená jednoranná puška, malorážka skrytá v holi nebo rakouský bodák ze 40. let 19. století rovněž skrytý v holi. Výstava nazvaná Nedělní korzo je rozšířená o dobové módní doplňky a provede diváka po brněnských korzech. Nejcenější jsou dobové filmy z prostředí brněnských promenád i z Moravského krasu. Dobovému výletnímu vybavení dominují turistické boty Jiřího Maheňa, nepopíratelného sportovce. Když zlomil ve Žďárských vrších lepené kanadské lyže hickorky dal je opravit místnímu truhláři, výrobci lyží. Tak u nás vznikla výroba lepených lyží do té doby nevídané novinky.

Památník písemnictví na Moravě v Rajhradě představuje v rámci 1150. výročí příchodu byzantské misie sv. Cyrila a Metoděje na Moravu výstavu přenesenou ze Slovákého muzea Uherké Hradiště nazvanou Cyrilometodějský Velehrad. Jde o dějinné milníky, spojené s Velehradem. K vidění jsou starší dokumenty, rytiny, veduty a fotografie, doplněné texty i sbírkovými předměty. Byzantská mise měla pro naše země více významů. V době příchodu Konstantina a Metoděje do Velkomoravské říše význam obranný. První stát na našem území po celou dobu své existence odolával útokům Franské říše. Snaha knížete Rastice o vytvoření samostatné církevní organizace byla obranou

proti ovládnutí země prostřednictvím franské církevní organizace, za níž by následovalo ovládnutí mocenské. Pro Moravu měla význam oslava výročí příchodu byzantské misie v roce 1863 vzednutím vlny vlasteneckého sebeuvědomění, podporované vlasteneckými kněžími, jako plného přiřazení se k vlastenectví Čech. Tehdy hrály velehradské poutě klíčovou roli. Pro Evropu měla misie význam pravoslavného pokřesťanství Balkánu a východní Evropy, což uznala i římskokatolická církev. Papež Lev XIII. byzantské misionáře v roce 1880 svatořečil a papež Jan Pavel II. je roku 1981 prohlásil za spolupatrony Evropy.

Vila Stiassi a vila Löw-Beer do 25. VI. uvádí výstavu Národního památkového ústavu a Středočeského muzea v Roztokách u Prahy nazvanou Dobřichovické vily. Jde o lokalitu nepřilíh vzdálenou od Prahy při řece Berounce, kde projektovali letní sídla architekt a památkář Kamil Hilbert, známý dostavbu katedrály sv. Víta, tvůrce Obecního domu Osvald Polívka i funkcionalisté Karel Honzík, Ladislav Machoň i Karel Kotas, který v Brně realizoval vily na Mlýnském nábřeží v Obřanech a budovu pojišťovny Riunione Adriatica pozdější sídlo Československých aerolinií naproti hlavnímu nádraží.

Moravská galerie v Uměleckoprůmyslovém muzeu do 30. VI. uvádí výstavu nazvanou Fasci(n)ace. Autoři jsou šperkaři Zdeněk Vacek a Daniel Pošta, tvořící pod společným názvem Zorya. Technologicky manipulované artefakty spoluvytvářela sochařka Helena Lukášová, vedoucí ateliéru grafického designu a multimédií na Katedře počítačové grafiky a designu FI MU, a studentka Eva Drábová, které pro účely výstavy vyvinuly na míru vytvořený algoritmus parafrázující šíření viru. Výstava navazuje na kolekci šperků Virus z roku 2011, za níž Vacek s Poštou získali ocenění Czech Grand Design. Poprvé využili proces řízené krystalizace nerostů v užitém umění. Tak přesahují přírodní vědy do ostatních oborů. Ne náhodou se Goethe považoval za lepšího geologa než básníka. /V-zh/

Dětské divadlo oslovuje upraveným Shakespearem

Prestížní dětské divadlo Radost v Brně osloví nyní deseti až patnáctileté děti klasikou. Jejich pozornosti předkládá upravenou Shakespearovou hru Veselé paničky Windsorské. Nedávno se s úspěchem představili klukům a děvčatům i v jiných klasických dílech jako jsou Strakonický dudák a Hadrián z Římsů. Veselé paničky uvede v premiéře pro 2. stupeň ZŠ, mládež i dospělé 24. března.

Hercům z Radosti se daří zvládnout jindy nezvladatelné dospívající kolem 13 let věku. Dříve se bavili tím, že hojně vystřelovali napjatou gumou po hercích skobičky, dnes vděčně tleskají - pardon, v tomto divadle se na závěr představení místo potlesku naopak píská. Jeho ředitel a herec **Vlastimil Peška** přiblížil, že Shakespeare napsal tuto komedii prý za dva týdny na žádost královny Alžběty pro pobavení dvora. Panovnice chtěla vidět rytíře Jana Falstaffa zamilovaného. Mezi dalšími letošními premiérami v Radosti budou např. Hrubínův „Špalíček veršů a loutek“ pro 40 malých diváků nebo „Budulínek z hudebky“, následně i „Detektivka z 3. A,“ kdy se něco stane a děti pomohou vyšetřovat. Poutají je také dílny, kdy herec ukáže malou loutku na špejli a děti si na místě namalují a slepí něco podobného a pak společně zahrají příběh. „U nás neděláme umění, děláme divadlo pro děti tak, aby je zaujalo místo toho, aby po nás metali skobičky, jako kdysi. Obsazenost sedadel v Radosti přesahuje 90 procent, o víkendech je tady zcela plno,“ osvětlil Peška.

Veselé paničky Windsorské je hra tak populární, že od Shakespearových časů se nikdy nepřestala hrát. Vznikají nespočetné modernizované verze, točily se k ní filmy (včetně dvou němých) i televizní inscenace. Obrovské úspěchy slavila i operní zpracování. Inspirací Vlastimilu Peškovi k poměrně razantní úpravě hry pro inscenaci Divadla Radost byl překlad od E. A. Saudka. Se Shakespea-

rovým dílem ale režisér (a zároveň autor scénické hudby) nezachází nikterak svévolně. Je zachována zápletka, situace i vývoj této důvtipné komedie. Přibýly např. postavy Mistrů pěvců windsorských, komentátorů, rezonérů a průvodců dějem. Významné postavení v inscenaci má hudba. Výtvarníkem scény, kostýmů a masek je Pavel Hubička, který je známý hlavně mezi polskými divadelníky. Paní Hoškovou je v této inscenaci Michela Baladová, paní Vodičkovou Helena Dvořáková a záletným rytířem Falstaffem je Michal Sopouch. (vž)

Flotila vypluje 29. dubna

Zatím jsou přípravy na 71. plavební sezónu v plném proudu. Šest ekologických lodí DPMB prochází důkladnou údržbou a kontrolou.

Opravují jejich interiéry a zázemí pro cestující. Těž části lodí, které jsou přes sezónu skryty pod vodou. Vedoucí loďní dopravy DPMB **Martin Ecler** uvedl, že plavidla, každé po dvě stovky pasažérů, odmašťují, tmelí, opravují nebo natírají. Péči věnují elektrickým bateriím, které je pohánějí. K zajištění pohonu dvoupalubové lodi je v podpalubí 162 akumulátorových článků, 150 pro hlavní pohon a 12 pro ovládací napětí přístrojů a příslušenství. Kromě lodí se musí připravit veškerá plovoucí zařízení na deset kilometrů dlouhé přehradní nádrži. Hlavní novinkou letošní sezóny bude nové bezbariérové přístaviště pod hradem Veveří. Se stavbou za téměř 10 milionů korun se začalo v prosinci loňského roku. V sezóně zajišťuje DPMB pravidelnou loďní dopravu z Brna-Bystrce až do Veverské Bítýšky. Loni svezly parníky 240 000 cestujících, což bylo nejvíce za poslední dvě desetiletí. did

NENÍ KAŽDÁ RADA „DOBROU RADOU NAD ZLATO“!

Snad každého člena KSČM a tím více i nás – stranické funkcionáře na těch základních stupních stranické organizační struktury, t.j. ZO KSČM a Místních výborů KSČM, jistě těší že to množství návrhů, rad a doporučení publikovaných v různých stranických tiskovinách včetně například Echa či Dialogu. Podle mínění jejich autorů, zaručí kladný posun politiky KSČM kupředu, zefektivní její vliv, zvýší její společenskou prestiž a podporu společnosti k dosažení programového cíle naší strany – socialismu.

Jako jeden z těch výše uvedených funkcionářů se domnívám, že to je jednak pošetilé, protože některé z nich jsou nepochybně úvahami a návrhy podnětnými, zasluhujícími však věcnou diskuzi o jejich racionálnosti, reálnosti a posouzení jejich správnosti.

Ale současně některé názory, rady a doporučení (např. v článku „*Od sjezdu k volbám*“ v Echu č. 1/2017, či v *Dialogu* č. 326/2016) naopak vyvolávají velké pochybnosti o jejich opodstatněnosti, programové ujasněnosti a prospěšnosti, i otazníky k důvodům a cílům jejich prezentace. Přirozeně se s nimi proto pojí i oprávněné obavy z negativních dopadů a důsledků jejich šíření a prosazování. Na jejich propagování a šíření se podílejí dokonce delegáti IX. sjezdu strany a členové MěV KSČM. Je zářejší, že se tak dělá a děje po ne tak dávno skončeném sjezdu strany. **Zcela nevhodná a velmi škodlivá** pak je taková činnost nyní, v období horečných příprav na letošní parlamentní volby ve všech politických stranách, včetně té naší.

A to se děje i přesto, že „**působnost členů a funkcionářů strany je určena usneseními sjezdu, Stanovami KSČM, organizačním řádem a dalšími vnitřními dokumenty,**“ jak uvádějí stanovy strany v článku 5. Nikoliv však nespokojeností, výhradami nebo nesouhlasem s tím, že většina delegátů sjezdu, i s přihlédnutím k těm některým připomínkám a výhradám vysloveným také ve sjezdové diskuzi

(viz. „*Řekli na sjezdu*“, *Dialog* 326/2016), **i přesto schválila** například „*Devět priorit IX. sjezdu KSČM*“ a další dokumenty, ke kterým mají autoři výše označených rad a doporučení nadále své výhrady, které šíří. Nebo poukazují, že ta většina hlasů pro zvolení předsedy strany nebyla tak výrazná. Ale tou **většinou**, byť jakkoliv by byla nevýrazná, **přece byl zvolen!**

Jsme demokratickou stranou, ve které má každý člen právo vyjadřovat své názory, návrhy a stanoviska na stranických jednáních, nebo dokonce je písemně podávat příslušnému stranickému orgánu. Také stranické orgány si vzájemně vyřizují náměty, návrhy a připomínky a informují se o své činnosti. Toto právo má i náš MěV KSČM a je na něm, **aby zhodnotil faktické využívání svého práva jako stranického orgánu v Brně písemně předkládat** své návrhy, stanoviska či doporučení vyššímu orgánu strany, **aby posoudil a vyvodil závěry**, zda vůbec bylo a je jeho právo dostatečné, důsledně a efektivně využíváno, či nikoliv, nebo zda jeho právo bylo nebo nebylo vyšším stranickým orgánem akceptováno nebo přehlíženo. Ale ve straně vždy platilo a doposud by platit mělo i podle článku 37 stanov, že „**přijatá usnesení a rozhodnutí jsou pro členy a stranické orgány na téže a nižší úrovni závazná**“. Pro všechny bez výjimky, jak pro MěV a jeho členy, tak pro nás „*tam dole*“ v ZO či v MíV, nevýjimajíc ani ty dvě „*party*“ označené autorem výše citovaného článku „*Od sjezdu k volbám*“ jako „*tzv. skalní*“ a „*reformní proud*“! Nejsm si jist ke které „*partě*“ zařadit autora prohlašujícího, že on „**za formulacemi v základních sjezdových dokumentech a zejména v devíti prioritách vidí nebezpečí!**“ Konstatuje, že v nich vidí snahu o politicky korektní koexistenci s kapitalismem s alibistickým schováváním se za nepříznivé podmínky. V těchto snahách vidí i hlavní, zásadní důvod ztráty podpory levicových voličů.

Za nejdůležitější, přímo existenční nutnost považuje vysvětlit „*naprosto jednoznačně a věrohodně co to znamená být komunistickou stranou a komunistou*“, jako odezvu na část straníků a mimostranických občanů, kteří prý poukazují, „*že současná politika KSČM již není správně ideově komunistická a jako taková není věrohodná*“.

Po přečtení těchto a dalších rad a úvah (např. v Dia-

logu č. 326) bych se asi měl cítit provinile za má slova a výzvu přednesenou v referátu na letošní místní konferenci KSČM v Králově Poli (17. ledna t.r.) na otázku „*co dělat*“: že „**Pro každého z nás plynou docela zdánlivě prosté a obyčejné požadavky, které lze také shrnout do prostých slov - MLUVIT S LIDMI VE SVÉM OKOLÍ O TOM, CO KSČM V JEJICH ZÁJMU PROSAZUJE A PROČ JE V JEJICH NEJVLASTNĚJŠÍM ZÁJMU VOLIT PRAVĚ NAŠÍ STRANU.**“ Já se ale za uvedená slova provinile necítím a stojím si za nimi proto, že **politikou naší strany za nevěrohodnou nepovažuji! Nezpochybňuji ani dokumenty a výsledky voleb schválené IX. sjezdem strany, tak jak nám to, bohužel, předvedli brněnští delegáti sjezdu – což jsem jim z „očí do očí“ také tenkrát sdělil!**

Nepocituji potřebu vysvětlení pro mé členství ve straně od mých osmnácti let, co to znamená být komunistou. Přesto se však nepovažuji za domýšlivého bezchybně uvažujícího a konajícího všechna a velmi rád se i ve svém pokročilém věku poučím a rád si vyslechnu výklad autora výše citovaného nezbytného požadavku, to – „*jednoznačné a věrohodné vysvětlení co znamená být komunistickou stranou*“. Jsem na to velmi zvědavý. To proto, abych mohl sebekriticky posoudit, zda moje činnost jako funkcionáře strany je v souladu se správně ideově komunistickým charakterem strany a mohl své nedostatky při vedení královopolského MíV KSČM napravit.

Provinile se však přesto cítím. Cítím se provinile za to, že jsem musel odmítavě a kriticky reagovat na výše zmíněné, veřejně publikované názory a vést o nich veřejnou polemiku. Názory z *Dialogu* č. 326 jsem raději ani neuvedl. Bohužel jsem nucen takto reagovat v období, kdy vzájemná diskuze o velmi sporných, i velmi pochybných tvrzeních a jejich veřejné „*rozmazávání*“ stěžejně přispívá k získání důvěry a k větší podpoře občanů KSČM ve volebních kláních, která budou velmi vyostřená. Stěžejně může přispívat také k mobilizaci, aktivizaci a k jednotnému cílevědomému působení členů strany v zájmu uskutečňování její politiky a k získávání podpory voličů.

To jsou důvody proč jsem se rozhodl je veřejně odmítnout a poukázat na jejich nesprávnost a škodlivost a že jejich prezentace je v rozporu s ustanoveními stanov naší strany. Vždyť výsledky letošních parlamentních voleb nepochybně ovlivní i výsledky všech následujících voleb. Proto tvrdím, že toto vše je třeba brát velmi vážně v úvahu především naším Městským výborem a jeho členy, ale i celou naší brněnskou stranickou organizací.

Alois Zlatníček

S POROVNÁNÍM LET 1989 - 2017 OPATRNĚ ...
... VIDÍM TADY JEDEN VELKÝ A NEODDISKUTOVATELNÝ
VKLAD TĚ DOBY MINULÉ - BYLI JSME MLADÍ.

Naši dubnoví jubilanti

1. 4. Adolf GRMELA, 83 let, Alois VAŽURA, 94 let, oba MO 1101, David PICHAL, 40 let, ZO 0502, Marta KRMNÍČKOVÁ, 86 let, ZO 0305;
3. 4. Marta UGWITZOVÁ, 85 let, ZO 0502, Otto HOLÁTKO, 92 let, ZO 1505;
6. 4. Jan KNAP, 81 let, ZO 2710;
8. 4. Milan ŠTOLFA, 61 let, ZO 2202;
9. 4. Aleš RŮČKA, 63 let, ZO 3023;
12. 4. Ludmila AUEROVÁ, 91 let, ZO 0600, Stanislav ZAPLATIL, 66 let, ZO 2901;
13. 4. Jana KUDLÁČKOVÁ, 71 let, LKŽ;
15. 4. František ULBRICH, 82 let, ZO 3002;
16. 4. Libuše HAGAROVÁ, 66 let, ZO 2901, Marie ANTLOVÁ, 85 let, ZO 0305;
18. 4. Jaroslava HUTÁRKOVÁ, 79 let, ZO 0305, Jiří FAZOR, 47 let, ZO 0600;
21. 4. Pavel MILOTA, 79 let, ZO 2202;
22. 4. Aleš NOVÁK, 54 let, ZO 0502;
23. 4. Naděžda NĚMCOVÁ, 80 let, ZO 1503;
24. 4. Stanislav BODLÁK, 93 let, ZO 0309;
25. 4. nár. umělkyně Olga SKÁLOVÁ, 89 let, ZO 0305, Pavel MÁŠA, 75 let, ZO 3003;
26. 4. Jaroslava KOTAČKOVÁ, 75 let, ZO 3003;
28. 4. Josef ONDRA, 87 let, ZO 3003;
29. 4. Anna SATRAPOVÁ, 82 let, ZO 2705;
30. 4. Věra PIÁLKOVÁ, 88 let, ZO 2703;

Všem jubilantům děkujeme za práci pro stranu a sociálně spravedlivou společnost a do dalších let přejeme pevné zdraví, pohodu a optimismus.

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

did

LEVICOVÝ KLUB ŽEN „DOBROMYSL“

Pořádá zájezd na LIDICKÝ památník

Zájezd se koná dne:

10. června 2017

Odjezd - OD BOHÉMKY v 6,15 hodin

CENA: 250 Kč

PŘIHLÁŠKY DO 25. května 2017

u soudružky Jany Urbánkové, každé úterý na Křenové 67, 2 poschodí od 14 do 16 hodin.

Ke kulatým narozeninám Marie Veselé

Když se ve své skromnosti Marie Veselá zmínila, že ji letos postihne osud sedmdesátníků, nikoho nenapadlo, že to připadne už na březem. Proto je třeba ji dodatečně popřát hodně zdraví, osobní spokojenosti a energie při organizování ještě hodně pěkných akcí Výboru národní kultury.

Marie totiž patří k těm pilířům v naší straně, která nevystavuje na odív svoji práci, není z těch, kteří čekají na uznání. Je to především její přesvědčení, které ji pohání vpřed bez ohledu na čas i zdraví. Právě proto je třeba se ohlédnout za její bohatou činností, které se věnuje po celých 27 let.

Je zakladatelkou Levicového klubu žen Dobromysl. Právě název Dobromysl vznikl na základě jejího návrhu. Stála u zrodu Výboru národní kultury v Brně i ČR. Dodnes si činnost VNK bez Marie nelze v Brně představit.

Jako básnířka napsala a vydala několik sbírek svých básní, z nichž bychom mohli jmenovat Herbář, Vyzvání jitřenky, Nejen o lásce, Básně a písně. Jako členka Unie českých spisovatelů přispívá do vydávaných Almanachů brněnských členů, do kulturní přílohy Haló novin, do čtvrtletníku Výboru národní kultury Lípa. Její bás-

ně a články známe i z Echa a Brněnského seniora. Přednesem svých angažovaných básní přispěla na řadě besed, seminářů, kulturních akcích.

Marie a její zdravotnická brašna první pomoci neodmyslitelně patří ke všem našim 1. májům, konferencím, veřejným shromážděním.

Co říci ještě závěrem k naší Marii? Moc si ji vážíme jako člověka obětavého, skromného, laska-

vého, dobrosrdečného. Vážíme si jí nejen jako komunistky, která s odvahou sobě vlastní obhájí naše ideje, ale také jako opravdové přítelkyně a kamarádky, která nezklame.

Marie, přejeme Ti do dalších let hodně a hodně zdraví a spokojenosti!

ZO KSČM 3017

K přání se připojuje i MĚV KSČM a redakce Echa. Děkujeme za dlouhou spolupráci.

Festival Ruské jaro na Moravě odstartoval

Devátý ročník kulturního festivalu Ruské jaro na Moravě (trvá do 31. května v Brně, Mikulově, Valticích a jinde) zahájil na Generálním konzulátu Ruské federace v Brně koncert ruských písní v podání pěveckého sboru ZUŠ Pozoříce pod vedením Romany Pávkové.

Aplaus sklidily písně např. Katuša, Puť vseгда budet solnce. Podmoskovnyje večera nebo Goluboj vagon. Sólem hry na piáno a akordeon nadchl publikum Adam Drápal.

Letošní ročník festivalu se zaměřil na výuku a znalosti v ovládnání ruského jazyka. Proto se zúčastnili festivalového startu zejména ředitelé a učitelé škol. Pořadatel k tomu připravil pestrou paletu akcí pro veřejnost s tímto krajským spolkem mj. Puškinův státní institut ruského jazyka, Pedagogická fakulta MU, kluby vojenské historie Jihomoravského kraje atd.

Program obsahuje koncerty ruských písní, umělecké výstavy, besedy o ruských lidových tradicích, přehlídky znalostí ruštiny, výstavu Rusko v obrázcích českých dětí. Rovněž Den vzpomínky na osvobození Brna od fašismu, Den ruského jazyka v Jihomoravském kraji a také seminář a znalostní masterclass z ruštiny. V Mikulově na sv. Kopečku se uskuteční v květnu Ruská svatba na Moravě, jinde zase ochutnávka ruské gastronomie. Ruský hudební salón na Moravě uspořádá koncert operní pěvkyně Tani Soto Janošové - mezzosoprán s klavírním doprovodem Galiny Aleškevič. Seriál akcí uzavře prezentace knihy Jiřího Nováka, velitele klubu vojenské historie, konkrétně Klubu Rudé armády, s názvem „Pomníky a hroby válečných letců Rudé armády na jižní Moravě.“

(vž)

